

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VI

270

MIERCURI
28 IULIE 1971
12 PAGINI
2 LEI

EMERIC
DEMBROVSKI

CU GÎNDUL
LA CAMPIONAT
ȘI ECHIPA
NAȚIONALĂ

FOTO : S. BAKCI

- ÎMPOTRIVA FORMALISMULUI ÎN MUNCA DE EDUCAȚIE !
- CAVALERII FLUIERULUI ÎN LUMINA COMPORTĂRII LOR ÎN CAMPIONATUL TRECUT
- IORDACHE, HAIDU ȘI FRAȚII MUNTEANU LA RUBRICA „INTIMITĂȚILE GAZONULUI”

CU CE GÎNDURI ȘI PREOCUPĂRI ÎNTÎMPINAȚI CUPELE EUROPENE ?

Reporterii noștri în vizită la echipele *Dinamo, Rapid, Steaua și U.T.A.*

În paginile externe

- DIN CULISELE TRAGERII LA SORTII A PRELIMINARIILOR C.M. 1974
- ÎN SPATELE DECORURILOR „BURSEI TRANSFERĂRIILOR” DIN FOTBALUL PROFESIONIST
- CLUBURI CELEBRE : DINAMO KIEV

Echipa U.R.A.-Grivița

NEÎNVINȘII!

Așadar, 20 de meciuri disputate, nici unul pierdut și doar două egale, restul, firește, câștigate, un total de 38 de puncte, cu nouă mai mult decât a doua clasată! Iar dacă adăugăm și barajul — pentru că a fost și un baraj — numărul partidelor câștigate crește la 22, al celor nedecise la trei. Doar coloana pierdute rămâne tot... zero! Deci, un campionat înreg și un baraj neînvinșat!

Cine este performerul? Cine a reușit acest tur de forță? Pentru că, indiferent de nivelul campionatului la care participă, greu se impune atât de categoric o echipă. Trebuie să fie cu adevărat o supercampionă. Ei bine, această supercampionă, firește, la categoria ei, este câștigătoarea campionatului sectorului 8 din București, formația UZINA DE REPARAȚII AUTO — GRIVITĂ, echipă de cartier, înființată cu aproape 40 de ani în urmă. În afară de un baraj pentru Divizia B, în 1949, și-a văzut cumințe de „Promoție” sau campionatul sectorului, dind la iveală cite un jucător care, luind drumul categoriilor superioare, făcea să se vorbească de echipa care l-a lansat. Așa a fost cu Ivanovici, cu Ion Bălanescu, cu Beloglu, cu Barbu Florea ori Sandu Luca.

Din 1989, de echipă se ocupă Bujor Pătruțescu, fost jucător, care împletește munca sa de activist la C.N.E.F.S. cu aceea de antrenor. Rezultatele? Cele arătate mai sus. În plus, revenirea în „Promoție”, câștigând barajul în patru cu I.P.A.C., Bumbacul și Radio Progres.

Echipa este tină, mulți juniori (pregătiți în trecut tot de B. Pătruțescu) găsindu-și locul în 11-le de bază, alcătuit numai din oameni care lucrează la uzină. Dar iată-i pe cei 20 de neînvinși: Gh. Păiș, D. Danilov, Gh. Anton — portari, C. Catargiu, C. Matican, N. Vasile, P. Voicu, N. Voicu, I. Trandafir, N. Radu — fundași, E. Gugul, V. Adrian, P. Kemencsecs, St. Oanță, M. Nicoruc — mijlocași, M. Paraschiv, Ioan Eugen, I. Spătaru (golgeterul echipei: 25 de goluri înscrise dintr-un total de 63), D. Chirculescu, I. Chișu — atacanți. Profesiiile lor? Mecanici, strungari, tinichigii, electricieni, sudori, lăcătuși. Cei mai mulți (Păiș, Catargiu, Matican, Vasile, P. Voicu, Trandafir, Kemencsecs, Oanță, Spătaru, Chirculescu) fiind frunțiși în producție.

Să amintim, în încheiere, sprijinul prețios acordat echipei de conducerea uzinei și interesul arătat pentru formația de fotbal de comitetul sindical al uzinei ca și de conducerea asociației sportive U.R.A. Grivița.

Profil

GHEORGHE
SCĂEȘTEANU

Ne-a vizitat acum câteva zile la redacție un bărbat înalt și bine legat, cu fața arsă de soare. Dacă n-ar fi părul argintiu al zice că e gata să intre în vestiar și să apară pe teren în echipament de portar și cu șapca pe creștetul capului — adică așa cum îl știam acum 20-25 de ani când apăra poarta echipelor craiove. Pentru că este vorba despre unul dintre cei mai buni portari pe care l-a avut Craiova: GHEORGHE SCĂEȘTEANU.

După ce ani de-a rândul a avut o rodnică activitate la Generala sau Rovine Grivița, F.C. Craiova sau Știința Craiova, Scăeșteanu nu a uitat — ca mulți alții — fotbalul, el s-a dedicat meseriei de antrenor. Rînd pe rînd a pregătit pe F.C. Craiova, C.F.R. și Metalul Tîrgoviște, Flămura Roșie Pitești, Tractorul Brașov, Progresul Satu Mare etc. Dar rezultatele cele mai frumoase sînt legate tot de Cetatea Băniei și anume de centrul de copii și juniori. Se mîndrește cu cei 36 de jucători care au trecut prin mîna lui și activează acum în diviziile A, B și C. Printre ei: Donose, Smărdăneache, Deselnicu, Boșoreanu, Lepădatu, Bălan — din prima echipă a Universității, Berneanu, Ustibaciov, Rusu, Gh. Radulescu, Leoveanu, Vișan — acum aflați la „tineret” sau răspîndiți pe la alte echipe din țară.

Așadar, zece de ani pe altarul fotbalului. Nemulțumit numai cu atât (!). Gh. Scăeșteanu a prezentat editurii Stadion o lucrare privind pregătirea viitorilor fotbaliști, scrisă împreună cu dr. Șerban Avramoiu, carte care poartă pecetea experienței acumulate de acest tandem în perioada activității la centrul de copii și juniori din Craiova.

— Lucrarea, spune fostul portar, vrea să fie un îndreptar pentru toți cei ce se îngrijesc de creșterea și șlefuirea viitoarelor talente ale fotbalului românesc. Pe lângă capitolele clasice fac și o incursiune în fotbalul mondial și românesc, firind, în același timp, locul fotbalului oțean din trecut și azi.

— Și acum ce fotbaliști pregătești, meștere?
— Acum? Pe nimeni!
Așa am aflat că de nouă luni lui Scăeșteanu i s-a făcut vînt de la centrul de copii, că nu activează nicăieri. Trist, foarte trist pentru mai marile sporturi craiove.

M. T.

COLȚUL ARBITRULUI

ARBITRUL DE LINIE — FACTOR DECISIV

Din capul locului voi sublinia că înaintea campionatului, ca și în alte ocazii, toți arbitrii au primit — teoretic — indicațiile potrivite pentru realizarea unei bune și uniforme colaborări. Practic, în cadrul diferitelor cursuri de pregătire, s-a demonstrat — prin intermediul filmelor, diapozitivelor, planșelor și al jocurilor — școală — că reușita și calitatea unui arbitraj depinde în mare măsură de modul cum colaborează cei trei arbitri pentru sesizarea și semnalizarea acțiunilor neregulate.

Deși campionatul a dovedit că s-au obținut unele rezultate încurajatoare în arbitraj, totuși a persistat — ca lipsă importantă — tocmai necolaborarea dintre cei trei arbitri. Relatările observatorilor federali și ale cronicarilor au citat mulți „tușieri” necorespunzători. Și să recunoaștem că cele mai multe bătăi de cap le-au dat ei. Este adevărat, cazurile n-au constituit o majoritate, dar au fost suficiente pentru a semnaliza existența unui fenomen neplăcut cu efecte negative asupra calității spectacolului sportiv și stîrnind nemulțumirea spectatorilor și jucătorilor, cum s-a întîmplat, de pildă, la meciurile Rapid — „U” Craiova, „U” Craiova — C.F.R. Timișoara, Farul — Steagul roșu, „U” Craiova — Petrolul etc., ca să nu mai pomenim de nenumăratele partide din Diviziile B și C.

Dacă totuși, în ciuda măsurilor luate și pe care le-am citat mai sus, colaborarea centru-tușă a prezentat importante fisuri, faptul — după părerea mea — are două cauze principale:

1. lipsa de pregătire (tehnică, fizică și psihică) a „tușierilor”;
2. modul de selecționare a arbitrilor de linie, mai ales pentru meciurile din Divizia A.

Se știe că pentru a deslășura o activitate bună, în spiritul regulamentului, în folosul unei colaborări perfecte cu arbitrul de centru, „tușierii” trebuie să se achite bine de aceste atribuții: ● să semnaleze, obligatoriu, ofsaidurile (este — poate — cea mai substanțială contribuție la buna conducere a unui joc) ● să indice cînd mingea iese din teren și către care echipă îi revine lovitura de colț, de poartă sau aruncarea de la margine ● să atragă atenția arbitrilor de centru asupra oricărei încredințări produse, pe care acesta n-a putut-o vedea ● să nu se amestece, nejustificat, prin semnalizarea unor greșeli pe care arbitrul de centru le-a văzut sau care s-au produs la distanță de el, conducătorul jocului fiind pe fază ● să confirme sau să infirme în mod discret valabilitatea marcării unui gol.

Pentru îndeplinirea cu succes a acestor

atribuții, „tușierii” au nevoie de o foarte bună pregătire și de un plasament permanent corect: pe linia penultimului apărător. Cei mai mulți arbitri și-au însușit bine, teoretic, toate aceste lucruri. Ceea ce nu fac însă — și acest fapt se repercutează la jocuri — este exersarea activității la linie în meciuri de antrenament, adică o chestiune practică.

Există „voci” care minimalizează aportul „tușierilor” la buna desfășurare a unui joc. Complet greșit! Oare marcarea unui gol din ofsaid nesemnificativ de arbitrul de linie sau anularea unui gol înscris regulamentar pentru o semnalizare eronată nu sînt decizii hotărîtoare pentru soarta unei partide? Indiscutabil că arbitrul de centru este, prin regulament, cel care decide în ultimă instanță. Aceasta însă, nu trebuie să genereze ideea subestimării rolului „tușierilor” și a neglijării selecției și pregătirii lor, din toate punctele de vedere. Au fost suficiente cazuri de arbitri de linie — de pildă — cu stare psihică necorespunzătoare, înaintea și în timpul jocului, exagerat de emoționali și lipsiți de forță de concentrare, ceea ce a dus la greșeli grave, nesemnificative sau trecînd cu vederea neregularități petrecute chiar în imediata lor apropiere.

Iată de ce mi se pare deosebit de importantă formarea unor „tușieri” de calitate, cel puțin pentru Divizia A. Este cu totul neplăcut să constatăm că, deși arbitrajul a corespuns în general grație conducătorului principal, colegii lui de la margine au greșit, uneori decisiv, influențînd chiar rezultatul final. Iată de ce atrag atenția, în principal, asupra pregătirii practice a acestor arbitri de linie, subliniind necesitatea unor exersări repetate la meciuri de antrenament, cum fac mulți arbitri străini.

În al doilea rînd, consider că metoda delegării prin rotație a „tușierilor” în Divizia A este depășită. În multe țări, cu fotbal avansat, se practică sistemul brigăzilor fixe, cu rezervele necesare, care — în aceeași măsură — conduc jocuri pe parcursul întregului campionat. Este vorba de o specializare. De fapt, dezvoltarea, evoluția fotbalului și sporirea pretențiilor spectatorilor impun îmbunătățirea și pe linia arbitrajului. Sistemul brigăzilor fixe, cu arbitri specializați, asigură o bună colaborare. Aceasta pretinde însă, o muncă, de selecție competentă și riguroasă, pe baza unor criterii bine precizate, pentru ca interesele generale ale jocului care de fapt primează, să fie satisfăcute și din acest punct de vedere.

GEORGE N. GHERGHE

SOFIOARA RADU, Galați. E foarte greu, aproape imposibil, să primiți răspuns de la fotbalistul dv. preferat (Dumitrache primind zilnic sute de scrisori), darămite un licou de-al său! Ceva mai ușor ați putea obține un autograf, dacă veți avea prilejul să-l întîlniți.

GHEORGHE GHEORGHE, Vulcan, Hunedoara. 1. Nu încape discuție, juniorii merită o atenție mult mai mare. În ultimul timp le-am rezervat cîteva pagini în revistă, am scris articole de atitudine privind campionatul rezervat lor, vă asigurăm că și în continuare vom acorda o importanță tot mai mare acestui eșalon al fotbalului nostru. 2. A apărut un anuar al fotbalului în care găsiți cele mai multe dintre datele pe care ni le solicitați.

ION P. POPESCU, loc. Pescăreasa, jud. Argeș. „Eu susțin sus și tare că într-unul din campionatele trecute Dinamo București a învins pe Universitatea Craiova cu 8-0. Un prieten, Ion Porolănu, mă contrazice cu încăpăținare, căuind să-mi argumenteze că singura echipă de la care atîna campionat n-a putut să smulgă nici un punct, din patru, în campionatul nu de mult încheiat, Universitatea Craiova, n-a pierdut nicodată la un asemenea scor. Lămuriți-ne-dv. cum stau lucrurile!...” Lucrurile stau în felul următor. Era o vreme cînd Universitatea nu putea să câștige în fața lui Dinamo, nici la Craiova, nici la București. Într-unul din meciurile susținute în Capitală, dinamoviștii au învins cu 8-0! (returul campionatului 1965/1966).

ADRIAN BALASOIU, Căminesti — Prahova. 1. Florea Dumitrache a terminat liceul și se pregătește să dea examenul de admitere la I.E.F.S. Pentru echipa națională, în meciuri oficiale, a marcat șase goluri. 2. Vom ține cont de sugestiile dv.

CORNEL FAUR, Oradea. 1. Continuăm să sperăm că propunerea de a se organiza în 1972 un meci România—Selecționata Europei — cu prilejul împlinirii unei jumătăți de secol de la primul meci susținut de reprezentativa României (1922) — nu va fi abandonată. 2. „F.R.F. ar trebui să impună, începînd cu viitorul campionat, tuturor echipelor folosirea, în timpul jocurilor, a cite 6-7 mingi. Ar fi în folosul fotbalului și, în același timp, o lovitură dată acelor formații care și-au făcut un obicei din a trage de timp”. Indiscutabil.

LEONTE GEORGESCU, Brașov. 1. Pentru a obține toate datele de care aveți nevoie, adresați-vă F.R.F. 2. Am publicat, etapă de etapă, rezultatele exacte ale întîlnirilor din cele două serii ale Diviziei B.

VIRGIL DRAGOMIR, Bîla — Dolj. Echipa dv. preferată, Dinamo, a câștigat „Cupa României” în anul 1959 (4-0, în finală, cu C.S.M. Baia Mare), 1964 (5-3 cu Steaua) și 1968 (3-1 cu Rapid). În 1954, 1969, 1970 și 1971 a ajuns pînă în finală dar, de fiecare dată n-a reușit să învingă pe Metalul Reșița (0-2) și pe Steaua, în fața căreia a pierdut cu 1-2, 1-2 și 2-3!

VASILE RUSU, Livezile — Bacău. Bazil Marian a fost unul dintre cei mai de temut suteni ai fotbalului nostru. Portarii cunoșteau țărnia sutenilor și nu o dată au fost în-

vînși de precizia și violența lor.

MARIANA GEORGESCU, Constanța. Am transmis căldărele dv. felicitări jucătorului dinamovist Dumitrache, pentru prima dată campion al țării.

NICOLAE BUTUZA, Satu Mare. După cum ați observat, în fiecare an se organizează tot mai multe meciuri între

veteranii unor echipe, ele suscitînd interesul unui număr mare de spectatori. Mai greu de realizat ni se pare, cum propuneți dv., o întîlnire între foștii componenți ai naționalei de acum 10-15 ani.

Desene de AL CLENCIU

PROMOSPORT

IATĂ PRONOSTICUL NOS-TRU LA CONCURSUL NR. 31

1. C.S.M. Sibiu — Gaz metan 1,x
2. Corvinul — Vict. Călan 1
3. Min. Aniza — Min. M. N. x,2
4. C.S.M. Reșița — C.F.R. Cărboneș 1

5. Met. Cugir — A.S.A. Sibiu 1,x
6. Min. B.M. — Vict. Carei 1
7. Soda O.M. — Argeșul 1,x,2
8. Met. Alud — Ind. Sîrmei 1

9. Ol. S.M. — Gloria B.M. 1
10. Met. Tîrg. — Petr. Tîrg. x
11. Prahova — Electr. Buc. 1,x
12. Gloria Bistr. — C.I.L. Gherla 1

13. Tract. Bv. — Forestierul Fig. S. 1

In
vîzor

PETROLUL
TÎRGOVIȘTE
ȘI „PROBLEMELE”
SALE

Comportarea echipei Petrolului Tîrgoviște (seria a IV-a a Diviziei C) n-a satisfăcut pe nimeni. Titel Brabete, președintele asociației și ing. T. Tudorașche, președintele secției de fotbal, ne-a explicat de ce Petrolul a... schiopătat în campionat.

● LIPSA UNUI TEREN PROPRIU. Lotul Petrolului a fost obligat să se antreneze în comunele învecinate (Gura Ocnitei) și în incinta întreprinderii, pe un teren de volei! Ce se întîmplat cu baza sportivă proprie pentru care F.R.F. a alocat o sumă importantă? — I-am întrebât pe cei doi interlocutori. „Pînă în prezent s-a construit gardul împrejurimilor, un dig protector împotriva inundațiilor, iar în curînd se vor termina lucrările de nivelare, drenarea și gazonarea urmînd să fie făcute pînă la sfîrșitul lunii septembrie. În etapele următoare se vor amenaja terenuri de tenis, baschet, volei, handbal, o pistă de popice, se vor construi tribunele la terenul de fotbal care vor avea o capacitate de 10-15.000 de locuri.” Desigur, o asemenea amenajare nu se poate face cît ai bate din palme, dar, în ceea ce ne privește, considerăm că ritmul lucrărilor la această bază este extrem de lent.

● INDISPONIBILITATEA UNOR JUCĂTORI. Comportarea nedisciplinată a altora. În același timp însă, jucătorii ca N. Nicolescu, Dan Răcănel, Gh. Andrei, N. Predan, Gh. Nedelcu s-au comportat înegal, au devenit comozii, refractari la indicațiile antrenorului, s-au eschivat de la o pregătire, n-au respectat regimul unei vieți sportive.

● NEACORDAREA UNUI SPIRIJIN TOTAL ANTRENORULUI de conducerea asociației și a secției. Antrenorul Ion Popescu ne spunea nu de mult că „secția nu s-a preocupat de raporturile dintre antrenor și jucători, dintre jucători, care s-au înrăutățit în retur; n-au fost acceptate urele propuneri pe care le-am făcut în privința întăririi disciplinelor. Nimeni nu s-a preocupat de asigurarea unui echipament corespunzător, a mijloacelor de transport necesare deplasărilor la meciuri și multe, multe altele...”

Iată, așadar, cauze care au concurat la căderea Petrolului de pe locul 1 în tur tocmai pe 10 în retur. Sînt, de fapt, probleme pe care secția de fotbal și conducerea asociației au datorat să le rezolve într-un timp cît mai scurt în această perioadă de vară.

MISU AVANU
correspondent

ECHIPELE (I)

de EUGEN BARBU

Recentele măsuri propuse de secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu și adoptate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, au fost primite, după cum se știe, cu un excepțional interes în întreaga țară. Luările de poziție și declarațiile apărute în presă dau glas voinței unanime de a se asigura înțărirea spiritului partinic și creșterii combativității revoluționare a activității politice, ideologice și educative, lichidarea deficiențelor, lipsurilor și neajunsurilor care mai persistă în acest domeniu, a oricăror influențe ale ideologiei burgheze, a mentalităților retrograde.

Mișcarea sportivă primește și ea prin documentele de partid indicații deosebit de prețioase. Aceste învățăminte de maximă însemnătate au fost studiate și aprofundate de activiștii și tehnicienii mișcării sportive, stimulând inițiativele și energiile creatoare din acest domeniu. În spiritul recomandărilor făcute de tovarășul Nicolae Ceaușescu se iau în continuare măsuri menite să ducă la întărirea muncii politico-educative în rândurile tineretului sportiv.

Recent am citit cu interes două interviuri pe teme de educație, publicate în ultimul număr al revistei „Fotbal”. Am remarcat tonuri sincere, intenții laudabile, dar și o oarecare formalism ce sălășluiește în rutină și concepțiile șabloniste despre munca educativă a unor activiști sportivi. Răspunsuri ca „Vom intensifica preocupările pentru conferințe”, „Am întocmit un plan” și altele asemănătoare a căror importanță nu o negăm, dar nici nu o fetișizăm, denotă o anehilozare a gândirii creatoare și am spune neînțelegere în profunzimea a sensurilor noi ale acestei etape. Trebuie spus deschis și sincer, din capul locului, că în fotbal ca și în alte ramuri sportive mai persistă încă suficiente manifestări și mentalități străine, a căror lichidare nu ține nici de planuri și nici de conferințe, chiar dacă se va apela la persoane dintre cele mai calificate, așa cum ne asigură unul din conducătorii clubului Dinamo.

Problema este mult prea complexă, ea ea să fie expedită numai prin vorbe, ori cât de frumoase ar fi acestea. Altfel vremea cit în secțiile sportive, în activitatea lor cotidiană nu se va realiza în toate secțiile o concordanță DEPLINĂ între vorbe și fapte, atita vremea cit goana după performanțe cu orice preț estompează deseori principii elementare pedagogice, nu vor avea eficiența educativă dorită.

Prima condiție, deci, a unei eficiențe a muncii educative o reprezintă climatul moral din cadrul clubului, concordanța dintre vorbe și fapte atât ale conducătorilor, antrenorilor,

ION BALAȘ
vicepreședinte al F.R. Fotbal

cât și ale sportivilor. Or, în condițiile în care se va continua, așa cum s-a întâmplat deseori până acum, ca de dragul unui titlu de campion sau de frica retrogradării să se sacrifice principialitatea și exigența, să abunde concesiile, toleranța față de abateri, răsfățul, nerespectarea legalității la încadrările în producție și multe altele, tot atita vremea va stărui și baza care generează mentalități parazitare de viață ușoară cu muncă puțină, concepțiile potrivite cărora fotbalistilor le este permis orice, inclusiv ideea bolnăvicioasă că este suficient să fi fotbalist pentru a fi exceptat de la prima obligație a oricărui cetățean: MUNCA.

Nu este nici un secret pentru nimeni care vrea să fie sincer până la capăt, că în multe din secțiile de fotbal și nu numai la cele din vîrfurile piramidei, ei deseori chiar și în cele din Divizia C, se manifestă concepții și mentalități dăunătoare, străine conținutului socialist al mișcării sportive. Cele mai frecvente fenomene, veritabil balast al muncii educative și al fotbalului sînt: „atrageră” de jucători cu mijloace ce ies din limitele regulamentului de transferări; încadrări în producție, deseori nepotrivite studiilor și pregătirii profesionale (chiar la echipe mai „miciute”, însă cu ambiții mari), acordarea de „stimulente” de tot felul care se manifestă cu atît mai intens cu cît echipa respectivă are șanse de a cuceri un titlu, de a obține o opțiune pentru calificarea într-o categorie superioară, sau pentru a evita retrogradarea; dezacordul vizibil dintre avantaje și obligații, dintre stimulări și sancționări; tendințele destul de larg răspindite spre căpătuială rapidă; o mare doză de cosmopolitism pe la jucătorii unor echipe fruntașe, care și-au făcut un ideal, un prototip după chipul unor jucători profesioniști, prin judecăți superficiale care nu țin seama de condițiile social-politice cu totul diferite și nu văd decât poleiala reclamelor.

Din multitudinea exemplelor negative mă voi opri numai asupra unuia care mi se pare mai tipic: F. C. Caracal, care activează în Divizia C, s-a aflat anul acesta angajată într-o luptă pentru șefie în seria respectivă cu Chimia Rm. Vilcea. Din dorința de a câștiga CU ORICE PREȚ O LUPȚĂ SPORTIVĂ, unii conducători au uitat de legile scrise și nescrise ale sportului și ale codului moral. Credincioși unui principiu apartinînd altor orînduiri sociale („scopul scuză mijloacele”), aceștia (îmbrobodiți și de un „reprezentant special” cu sediul la București) au apelat la toată gama ilegalităților

posibile în care au fost atrași echipe, jucători, arbitri etc. pe care spațiul și o anumită decență ne împiedică să le înșirăm. Ce fel de muncă educativă s-a desfășurat la F.C. Caracal, dacă înșiși cei chemați să facă educația fotbalistilor s-au pretat la fapte incompatibile cu calitatea de conducător, de activist sportiv?

Acest exemplu, provenit în urma unui control inițiat de F. R. Fotbal la o echipă de Divizia C, nu înseamnă în nici un caz că este singurul și că pe la „marile echipe” nu s-ar mai manifesta unele din aceste practici.

S-ar mai putea aminti în acest context și de alte fenomene subliniate în ultimul timp în presa sportivă. Putem cita de pildă scorurile astronomice din finalul campionatului de juniori, unele rezultate „surprinzătoare” în ultimele etape ale campionatului Diviziei B, seria I, incidentele de la jocurile de baraj pentru promovarea în Divizia B ce au avut loc la Oradea și altele care demonstrează existența încă a serioase rămășițe ale unei mentalități cu totul străine de etica și morala socialistă și serioase slăbiciuni în munca educativă din cluburi și asociații. Existența unor asemenea lipsuri demonstrează, printre altele, că nu peste tot au fost cooptați în conducerea secțiilor de fotbal activiști cu o bună pregătire politică și educativă, principialități și energici, care să înfrunească deci calitățile și exigențele necesare acestei responsabilități. Aceste aspecte, precum și altele asemănătoare necesitate sînt, de asemenea, efectul lipsei unui control sistematic asupra activității secțiilor de fotbal și mai ales a unor serioase insuficiențe în munca educativă. Este evident că aceste stări demonstrează din plin că unele conducători de cluburi și asociații sportive s-au „tehnicizat” într-atît încît au neglijat într-un mod condamnable una din cele mai importante funcțiuni ale mișcării sportive, cea educativă.

Nici F. R. Fotbal nu poate fi exceptată de la critică. O vreme, unii activiști din federație am privit aceste fenomene ca ceva împotriva căruia nu poți lupta din lipsă de probe materiale. Exigența redusă și, ca urmare, măsurile disciplinare fiind minime sau uneori cei în cauză iertați, nu și-a mai exercitat funcția educativă. De asemenea, la nivelul loturilor naționale (și în special la lotul A) pînă nu de mult am făcut suficiente concesii de la unele principii educative pentru a nu „supăra băieții” înaintea unor importante jocuri. Este clar că asemenea atitu-

dini trebuie lichidate cu tărie, ori unde se manifestă ele, pentru a instaura un climat de exigență și principialitate, condiție majoră a muncii educative. Altfel, se vor spune vorbe frumoase dar fără eficiență practică.

În concluzie, considerăm că această stare de lucruri care se perpetuează de la an la an, trebuie reprimată cu toată energia, fiindcă are efecte grave asupra mentalității fotbalistilor, asupra profilului lor moral și aduce daune morale și materiale mișcării sportive. Este evident că într-un asemenea climat se născ mentalități străine tineretului nostru, se îngreunează eforturile pentru introducerea în secțiile de fotbal a unei atmosfere de răspundere, de seriozitate, de muncă intensă și moralitate, care vor avea în mod neîndoielnic influențe dintre cele mai favorabile și asupra nivelului tehnic al acestui sport, cu atît mai mult cu cît însuși procesul de instruire este un proces EDUCATIV, insuficient folosit de mulți antrenori. Și aici, dacă vom manifesta exigență față de disciplină, atitudine față de muncă, dăruirea în joc, stăpînirea de sine și altele, este evident că vom educa mai vizibil acele trăsături morale pe care sportul le dezvoltă atunci cînd se respectă unele principii ale sale.

Dar despre aceste lucruri, din păcate cel puțin pînă acum, nu s-a vorbit deschis. Într-o situație atît de complexă vorbele de paradă, angajamentele formale, nu au ce căuta, fiindcă nu ajută nimănui, nici măcar celor care le rostesc. Numai cu „planuri” nu vom face nimic! Este vorba de schimbări mult mai profunde ce se impun în fotbalul nostru. Despre aceasta s-a discutat și în recenta ședință a Comitetului federal (poate prea puțin) și se va vorbi și mai la concret și mai responsabil cu prilejul dezbaterilor ce vor avea loc în reședințele de județ cu fotbalistii din secțiile divizionare, antrenorii și conducătorii secțiilor, înainte de începerea campionatului.

În acest sens, Biroul F. R. Fotbal a adoptat un ansamblu de măsuri concrete privind statutul social al jucătorului de fotbal, sporierea responsabilității antrenorilor și altele menite să schimbe simțitor situația în secțiile de fotbal și noul campionat să debuteze la un nivel tehnic și disciplinar superior.

Climatul de seriozitate, principialitate și moralitate fiind o condiție de bază a muncii educative, impune mobilizarea tuturor forțelor pentru îndeplinirea acestui imperativ. Altfel, vom eșua în rutină și lucrurile vor continua să rămînă așa cum au fost. Și nu-i bine!

A ne ocupa cu înalt simț de răspundere de îmbunătățirea muncii de educație comunistă în rîndul fotbalistilor, iată înalta îndatorire a activiștilor și a conducătorilor din sfera acestei discipline sportive, sarcină patriotică permanentă, trasată de conducerea partidului.

Gh. N.

Exprimă clasamentul final al campionatului recent încheiat realitatea fotbalului nostru în funcție de echipele pe care le avem? La o privire superficială s-ar părea că da, dar sînd strîmb și judecînd drept poate cineva să creadă că, de pildă Progresul este la ora de față o echipă mai slabă decît Jiul sau C.F.R. Cluj? Or, luată alfel lucrurile: Petrolul, dacă e să-l judecăm după ultimele evoluții, pare cuiva îndreptățită să ocupe un loc în prima jumătate a clasamentului? Sigur că un campionat este cu totul altceva decît un sezon fotbalistic și că trebuie să gîndim în perspectiva generală, și odată spusă asta ne-am putea amîni de strălucirea ploieștenilor dintr-o perioadă cînd chiar se puneau problema dacă ei nu vor ataca titlul, și-atunci?

Ce se observă de la bun început? Că în fruntea clasamentului, cu toate că lupta nu a fost atît de dramatică cît o arată diferența minimă dintre primele clasate, echipele au fost cam de valoare egală și că într-adevăr Dinamo a cîștigat, mai ales prin ceea ce era fatal să dea rezultate: sporul de clasă al componenților lotului său, fapt ce era evident de cîțiva ani fără ca echipa din Ștefan cel Mare să reușească să concretizeze ceea ce posedă încă de mult. Ciudat lucru, dar venimrea lui Traian Ionescu în fruntea opuscului tehnic al formației nu a dat strălucirea așteptată. Aș zice, dimpotrivă, și asta pentru că antrenorul nu mi-a mizat mai ales pe un joc închis, sigur, aducător de puncte. Cu rîos, săptămîni la rînd, ca într-o convalescență, acest unsprezece nu a reușit să cîștige, acuzînd o oboseală anormală, dar semnalată și la Rapid care dăduse și ea cîțiva jucători naționali. Traian Ionescu a reinventat jocul cu liberu, avînd în Nunweiler III un excelent jucător la care nu aș renunța încă multă vreme și scoțînd la mijlocul terenului pe acest Dinu ce nu s-a aflat în cel mai fericit moment al său, mai ales către sfîrșitul luptei, cînd nervii l-au făcut să-și iasă din calmul său, legendar. Echipa a jucat confuz pentru că mijlocașii nu mai au acuratețea în gîndirea tactică a lui Ghergheli, cedat cam devreme, ca și Pircălab de altfel, altor echipe, sub pretextul vîrstei. Și odată ajunși aici nu e cazul să spunem antrenorilor că anii pensionarilor în teatru și în fotbal nu sînt de anii fizici? Dacă nu știm nici atita lucru, dacă facem calcule de laborator și nu vedem valoarea în teren, de ce ne mai numim conducători de club? La Dinamo, pentru că despre echipa campionă e vorba acum, slăbiciunea a existat mai ales la mijloc, acolo unde se află coloana vertebrală a oricărei echipe. Dinu, cum am spus, și pentru că mereu a fost pus să joace altceva, nu s-a ridicat la propria sa înălțime; Nunweiler VI, cu meciuri excepționale, n-a dat randamentul scontat. El rămîne un produs excepțional al fotbalului nostru, dar trebuie odihnit. Și-acum să ne gîndim la înaintarea clubului din Ștefan cel Mare. Aici joacă și au jucat oameni excelenți. Dumitrache, fost nr. 1 în soccerul românesc, este numai umbra marelui jucător de altădată. El nu mai muncește, s-a blazat, are numai scilipiri rare și cu scilipirile nu se face mare treabă. Lucescu nu a găsit resursele de voință ce-i sînt proprii și dacă exceptăm ultimul meci, cel de Cupă, cînd a fost extraordinar, nu l-am prea remarcat în campionat. Și cu el se petrec lucruri ciudate, e plîmbat de pe o extremă pe alta, aleargă mai mult decît trebuie, nu are o formă stabilă. Că lui Dinamo îi lipsește mult Pircălab, asta s-a văzut tot anul trecut. Formulele încercate sînt bunisoare, dar nu dau rezultatele vîsate. Un jucător bun cum e Doru Popescu nu mi se pare egal cu sine, e lent și cam dezorientat, iar Sălceanu are mare bunăvoință, dar n-are clasă.

Un mare merit în cucerirea titlului suprem îl are, cu toate greșelile sale catastrofale (rare), portarul Constantin nescu, sobru, previzibil, cu o bună mișcare în spațiul ce-i este rezervat. Dinamo, cît ar părea de ciudat, nu are fundași la momentul actual. Deleanu în afara bunelor lovituri libere pe care le execută, nu ne mai spune mare lucru, iar dîncolo...

În competiția europeană în care e angrenată, echipa noastră campionă are o misiune dificilă pentru că nu putem vorbi despre ea ca despre un mare unsprezece. Ar fi trebuit să nu se renunțe la Boc.

CONSFĂTUIREA ANTRENORILOR ȘI MEDICILOR SPORTIVI

La începutul acestei săptămîni a început cursul de perfecționare a antrenorilor și medicilor de Divizia A la care au mai fost invitați și o serie de tehnicieni de perspectivă care activează la echipe de Divizia B și C. În prima zi, după deschiderea oficială a cursului de către tov. Ios Sîciovan, vicepreședinte al F.R.F., a urmat expunerea raportului Colegiului central al antrenorilor prezentat de conferențiarul N. Roșculeț. În continuare au fost vizionate două pelicule cuprinzînd imagini a două jocuri din campionat (Steaua — Progresul și Rapid — Dinamo), filme comentate cu competență de antrenorul federal, prof. Angelo Niculescu. În cadrul discuțiilor care au urmat au luat cuvîntul cîțiva antrenori (V. Mărdărescu, N. Nicușor, R. Cosmoc, V. Stănescu, N. Dumitrescu și P. Mîndru) subliniind importanța cursului, prezentînd metodele personale de lucru și mijloacele de instruire pe care le vor folosi în viitor. Ca aspect critic semnalăm slaba participare la discuții, deși temele dezbătute erau de strictă actualitate.

După-amiază pe ordinea de zi a fost înscrisă „Demonstrația practică a măsurării capacității de efort prin metode directe și indirecte” (referat dr. Szoghy). Refacerea organismului sportivilor” (dr. Drăgan) ea și o informare asupra principalelor probleme dezbătute la cursul antrenorilor organizat de U.E.F.A. la Klosters în Elveția, expunerii susținute de A. Niculescu și I. Sîciovan.

Marti, asistența a audiat în cursul dimineții două referate cu caracter medico-sportiv prezentate de doctorii D. Tomescu și N. Stănescu, după care s-a

trecut la aplicații practice sub conducerea antrenorilor P. Comăniță și C. Cerășianu. După-amiază conferențiarul N. Roșculeț a prezentat referatul „Antrenament în condiții de joc”, demonstrația practică fiind dirijată de antrenorul P. Popescu.

Întotdeauna, excepțiile sînt rare, atunci cînd își fac apariția pe teren arbitrii sînt primiți cu aplauze de asistență. Spectatorii, jucătorii și antrenorii, toată suflarea prezintă la meci, crede aprioric în corectitudinea lor. Dar, jocul începe, minutela trec, spiritele se aprind, pasiunile trec pe prim plan, mintile unora se întunecă, de rezultat depinde soarta uneia sau alteia dintre echipe, cîștigarea laurilor sau spulberarea speranțelor. Singurul om care trebuie să rămînă drept și lucid, sever și neînduplecat, calm și decis, într-un cuvînt CORECT, este el, **ARBITRUL**, chemat să hotărască

într-o fracțiune de secundă, CONFORM SPIRITULUI REGULAMENTULUI, dacă a fost sau n-a fost gol, dacă X l-a faultat pe Y, dacă infracțiunea impune sau nu sancționarea maximă etc.

Nicăieri pe stadioanele echipelor noastre divizionare A, nici un arbitru n-a fost apostrofă sau bruscă dacă a fluierat prompt orice abatere, dacă, mereu pe fază și atent, a aplicat legea avantajului sau a întrerupt jocul, dacă, fără cea mai mică reținere, a arătat punctul de la 11 m, dacă pe parcursul celor 90 de minute s-a dovedit intransigent față de ieșirile nesportive ale jucătorilor.

191 CALIFICATIVE DE BINE ȘI FOARTE BINE

ARBITRUL	MECIURI ARBITRATE	VICTORII GAZDE	EGALE	VICTORII OASPEȚI	GAZDE	OASPEȚI	PENAL-TIURI	JUCĂTORI ELIMINAȚI	DE LA GAZDE	DE LA OASPEȚI	NOTELE OBTINUTE	MEDIA NOTELOR	SANCTIUNI PRIMITE
AL. ALEXE	2	1	1	—	—	—	—	—	—	—	8, 8	8,50	6 etape
O. ANDERCO	9	7	—	2	—	1	—	—	—	—	6, 8, 10, 9, 9, 10, 9, 8, 9	8,66	1 lună
M. BĂDULESCU	6	3	2	1	2	—	—	—	—	—	5, 10, 8, 7, 8, 8	7,66	—
C. BĂRBULESCU	10	5	3	2	1	1	Ivan II, Dumitru, Broșovschi	Dodu	—	—	9, 8, 4, 10, 9, 8, 5, 9, 9, 8	8	—
A. BENTU	13	6	5	2	1	—	—	—	—	—	9, 10, 9, 9, 5, 8, 6, 10, 9, 3, 8, 9, 8	8,38	—
M. BICA	2	2	—	—	—	1	—	—	—	—	10, 9	9,50	—
ST. BIRĂESCU	3	3	—	—	—	—	—	Moldoveanu, Pali	—	—	10, 9, 3	7,33	retrogradați
GR. BIRSAN	8	5	1	2	2	—	—	—	—	—	9, 8, 9, 10, 8, 9, 7, 9	8,62	—
I. BOROS	1	1	—	—	—	—	Strimbeanu	—	—	—	7	7	2 etape
I. CIMPEANU	6	3	2	1	—	—	—	—	—	—	9, 4, 9, 8, 9, 5	7,33	—
O. COMȘA	7	5	1	1	4	—	—	—	—	—	9, 8, 9, 9, 9, 6, 9	8,42	—
N. CURSARU	6	3	2	1	1	—	—	—	—	—	8, 9, 4, 9, 10, 9	8,16	3 luni
I. DRĂGHICI	4	4	—	—	—	—	—	—	—	—	8, 9, 7, 9	8,12	—
Z. DRĂGHICI	4	2	2	—	—	—	—	Constantin	—	—	8, 8, 5, 2	6	4 luni retrogr.
C. DINULESCU	6	4	2	—	3	1	—	—	—	—	10, 6, 4, 9, 9, 9	7,83	2 etape
V. DUMITRESCU	10	9	1	—	—	—	—	—	—	—	9, 9, 9, 10, 9, 10, 9, 8, 9, 7	9	—
K. GHEMIGEAN	10	6	3	1	3	1	—	—	—	—	9, 10, 10, 9, 10, 9, 9, 9, 10, 9	9,40	—
C. GHITA	3	1	1	1	1	1	—	—	—	—	8, 9, 9	8,66	—
V. LIGA	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	9	9	—
GH. LIMONA	11	6	2	3	—	1	Mareș	—	—	—	7, 10, 9, 10, 8, 9, 9, 10, 6, 10, 9	8,81	2 etape
S. MUREȘAN	9	3	5	1	—	1	—	—	—	—	9, 9, 9, 6, 8, 8, 9, 6, 8	8	4 etape
C. NICULESCU	2	2	—	—	—	—	—	—	—	—	9, 9	9	—
C. NIȚESCU	12	8	3	2	1	—	—	—	—	—	9, 10, 6, 9, 10, 10, 7, 10, 10, 8, 9, 9, 9	8,92	—
V. PĂDUREANU	9	6	2	1	2	—	Burlacu	—	—	—	10, 9, 10, 8, 9, 10, 10, 10, 10	9,55	2 etape
N. PETRICEANU	6	6	—	—	—	—	—	—	—	—	9, 8, 9, 9, 9, 10	9	—
C. PETREA	10	7	1	2	2	—	—	—	—	—	10, 10, 10, 5, 8, 9, 9, 8, 9, 10	9,10	—
A. PIRVU	10	8	2	—	—	—	Obtencio	—	—	—	8, 9, 9, 10, 9, 10, 8, 9, 10, 8	9	—
GH. POPOVICI	9	6	2	1	2	—	—	—	—	—	10, 10, 9, 9, 8, 8, 9, 9, 9	9	1 etapă
N. RAINEA	9	5	3	1	1	—	Dumitru	—	—	—	4, 6, 7, 9, 9, 9, 5, 6, 6	6,77	6 etape
I. RITTER	6	4	1	1	2	—	Ghirea	—	—	—	8, 7, 4, 5, 9, 6	6,50	3 etape
M. ROTARU	9	6	3	—	—	—	—	—	—	—	7, 7, 10, 8, 7, 9, 7, 9, 9	8,22	—
I. RUS	7	3	3	1	—	—	—	—	—	—	4, 10, 7, 8, 8, 9, 9	7,85	3 luni
P. SOTIR	6	2	2	2	4	—	—	—	—	—	6, 10, 4, 7, 9, 9	7,50	6 săptăm.
V. TOPAN	2	2	—	—	—	—	—	—	—	—	8, 8	8,50	—
E. VLAICULESCU	8	3	3	2	1	—	—	—	—	—	9, 9, 10, 10, 9, 9, 9, 9	9,25	6 săptăm.

E RINDUL

egalitate. În ultimă instanță este normal să fie așa. Pentru că știm cu toții, cît contează pentru echipele noastre avantajul terenului propriu, atu valorificat, an de an, în proporție de circa 70—80%. Cu toate acestea mai există încă unii arbitri care continuă să conducă meciurile sub imperiul fricii, al ațelorași vechi metehne: „De ce să-mi ridic în cap tribunele? De ce să mă complic?” În campionatul trecut au existat cazuri cînd arbitri cunoscuți au fluierat mai mult sau mai puțin vizibil pentru gazde. Elocvență în această privință este următoarea constatare:

Penalturiile acordate: din cele 41 de lovituri de la 11 m dictate, oaspeții au beneficiat doar de... 8! Și totuși în cronicile meciurilor, nu puțini cavaleri ai fluierului au fost acuzați că au trecut cu vederea faulturi sau hențuri evidente săvîrșite în suprafața de pedepsă a echipelor gazdă.

La rîndul lor, eliminările de jucători, ne „vorbesc” despre aceeași autoritate pe care trebuie s-o afișeze pe teren arbitrii noștri. Știm că mulți dintre jucătorii divizionarelor A au continuat să fie certați cu disciplina să depășească în joc limitele regulamentare, să nu-și poată stăpîni nervii. Sigur că dictarea unei eliminări trebuie cîntărită bine. Cu toate acestea, puțini dintre arbitri s-au hotă-

rit să trimită la cabine pe impricinați. Constantin Bărbulescu este... campionul eliminărilor, fapt care îi atestă autoritatea. Ajuși la acest aspect al arbitrajelor, trebuie să amintim însă că numărul mai mic de jucători eliminați, comparativ cu edițiile campionatelor trecute, se datorează în mare măsură și introducerii cartonașelor galbene, menite să avertizeze cu eliminarea pe jucătorii recalcitranti, să-i trezească pe aceștia la momentul oportun, pentru a reintra pe fațașul jocului regulamentar.

Asupra calificativelor ne vom opri mai puțin. Numărul mare al notelor de 10 (47), 9 (106) și 8 (38), în total 191, demonstrează de la sine că majoritatea meciurilor au fost bine arbitrate. Cele mai multe note de 10 le-a obținut V. Pădureanu (6). În clasamentul calificativelor maxime, arbitru nr. 1 al campionatului este urmat de Cornel Nițescu (5), K. Ghemigean, C. Petrea, Gh. Limona (4) și Al. Pirvu (3). De la 7 în jos încep... discuțiile. Și campionatul 1970—1971 ne-a oferit multe meciuri în care arbitrii au rămas corigenți, chiar repenți, contribuind decisiv la stabilirea rezultatelor finale. Iată aceste partide cu... cîntec, în care arbitri au greșit flagrant, greșeli pentru care unii au fost retrogradați, alții suspendați pe diverse perioade de timp.

SUBIECT DE MEDITAȚIE

După cum reiese din tabelul nr. 2, 18 partide ne arată rigoriile unor arbitraje cu greșeli grave. Oricîte motive s-ar invoca și indiferent de ce natură, este inadmisibil ca în prima divizie a țării, în campionatul asupra căruia sînt așintite toate privirile iubitorilor fotbalului să existe un număr alt de mare de meciuri arbitrate lamentabil, ale căror rezultate să fie viciate. Greșeli inadmisibile au fost făcute de arbitri cu ani mulți de experiență pe gazon, altădată stimați și apreciați unanim: I. Ritter, Z. Drăghici, N. Rainea, A. Bentu. Mare parte din vină revine și Colegiului central al arbitrilor care a continuat să delege la meciuri grele arbitri ieșiți din formă sau nepregătiți corespunzător, ghidându-se numai după „numele” pe

care-l au, sau să-și permită unele... experiențe cu arbitri tineri — cazul lui Șt. Birăescu — care, la acel meci de pomină, Progresul — Politehnica a demonstrat clar cum nu trebuie arbitrată o partidă. Ajuși la acest aspect, subliniem că nimeni nu spune să nu se apeleze într-un campionat la arbitri tineri, de perspectivă. Este chiar necesară o influență de tinerețe în rîndurile arbitrilor din lotul A. Tocmai pentru că media de vîrstă a acestora este de 44 de ani și 4 luni, iar un număr însemnat dintre ei sînt în pragul încheierii carierei sau mai au doar doi-trei ani de arbitraj. Este vorba de I. Ritter și O. Comșa, care au și împlinit vîrsta „despărțirii de fluier” (50 de ani), de C. Nițescu (49 ani și 6 luni), S. Mu-

● „ECHIPA” PENTRU F.I.F.A. ● „ECHIPA”

OTTO ANDERCO este cel mai tînr dintre cei 34 de arbitri din lotul republican A. S-a impus prin prestanță în conducerea jocurilor, ceea ce l-a dat posibilitatea unei ascensiuni rapide. La cei 36 de ani, OTTO ANDERCO, datorită unei exemplare fizice, conjugată cu o superioară pregătire fizică și curajului cu care aplică regulamentul, fără excepție alt la gazde cît și la oaspeți, a primit, de nenumărate ori, aprecierile tehnicienilor echipelor pe care le-a condus. Este un merit personal și un cîștig al corpului de arbitri prin selecționarea sa în lotul F.I.F.A.

TOTAL MECIURI ARBITRATE ÎN ANUL COMPETIȚIONAL 1970-1971: 22.

Pe lîngă constanță în arbitraj, CONSTANTIN BĂRBULESCU este și etalonul severității în teren, imprimînd, prin măsurile dictate, disciplină și sportivitate jucătorilor. Micșo fluctuații de formă pe care le-a traversat — inerente oricărui arbitru — au fost trecătoare, în general depășind, cu tact și personalitate, momentele dificile ivite în aprecierea lui activitate.

TOTAL MECIURI ARBITRATE ÎN ANUL COMPETIȚIONAL 1970-1971: 24.

Gh. Popovici — un arbitru intransigent

După cum reiese din tabelul de mai sus, majoritatea covîrșitoare a meciurilor din ediția 1970/1971 a Diviziei A au fost conduse cu autoritate și competență de cavalerii fluierului. Partide dîrz disputate, între adversari de forțe sensibil egale, au beneficiat de experiența și corectitudinea unor arbitri ca K. Ghemigean, C. Petrea, Gh. Popovici, Em. Vlaiculescu, C. Nițescu, C. Bărbulescu, V. Dumitrescu. În partida Steaua — Rapid, pe o vreme rea și un teren greu, Alexandru Pirvu a oferit tuturor celor prezenți pe stadionul „Republicii” din Capitală un model de arbitraj, cum ne-am dori să avem la fiecare meci. Tot așa cum ne-ar bucura ca majoritatea conducătorilor noștri de joc să manifeste seriozitatea și constanța lui Victor Pădureanu, declarat arbitru nr. 1 al anului competițional 1970—1971.

Cu unele excepții, arbitrajele lor — ca și cele oferite de Gh. Limona, Otto Anderco, N. Petriceanu, A. Bentu, Gh. Birsan — au fost notate cu calificativele 8, 9 și 10. De altfel, pentru a avea o imagine completă asupra arbitrajelor campionatului trecut, iată, mai sus, un tabel ale cărui cifre vom căuta să le comentăm pe scurt.

În campionatul trecut, de 147 de ori victoria a revenit echipelor aflate pe teren propriu, și numai de 32 de ori oaspeților, 61 de meciuri terminîndu-se la

CAVALERILOR FLUIERULUI...

MECIUL	Etapă	Scorul	Arbitrul	Nota	Greșelile săvârșite
FARUL—STEAUA	I	2-1	M. Rotaru	7	Portarul Stelei obstrucționat la golul victoriei
PETROLUL—RAPID	III	0-0	N. Bainea	4	Două penaltiuri refuzate Rapidului
STEAUA—POLI.	VII	3-2	N. Cursaru	4	Militarii egalează (2-2) din ofsaid clar
„U” CLUJ—F.C. ARGES	X	1-0	C. Dinulescu	4	Gol înscris din penaltu acordat gratuit gazdelor
FARUL—C.F.R. TIM.	X	2-1	C. Bărbulescu	4	Portarul oaspeților obstrucționat la golul victoriei
RAPID—C.F.R. CLUJ	X	3-1	L. Ritter	4	Două penaltiuri acordate gazdelor, trei refuzate C.F.R.-ului
PETROLUL—DINAMO	X	2-1	Z. Drăghici	5	Portarul dinamoviștilor eliminat cu ușurință
S.C. BACAU—U.T.A.	XI	1-0	L. Drăghici	7	Gol înscris de gazde după un henț nesancționat
C.F.R. CLUJ—„U” CV.	XII	0-0	A. Bentu	5	Gol valabil, marcat de C.F.R., anulat
C.F.R. TIM.—F.C. ARGES	XII	0-2	L. Russ	7	La 0-1, 11 m refuzat gazdelor
„U” CRAIOVA—DINAMO	XIII	1-0	P. Soțir	4	Penalti acordat nejustificat gazdelor
RAPID—F.C. ARGES	XIII	1-1	Z. Drăghici	3	11 m, neacordat Rapidului
„U” CRAIOVA—C.F.R. TIM.	XVI	1-1	V. Pădureanu	9	La semnalizarea tușierului se anulează un gol valabil al C.F.R.-ului
PROGRESUL—U.T.A.	XVII	1-2	L. Ritter	5	Penalti refuzat gazdelor la 1-1
U.T.A.—„U” CLUJ	XVIII	0-0	A. Bentu	6	11 m neacordat clujenilor în min. 82
DINAMO—PROGRESUL	XIX	1-2	Gh. Limona	6	Gol valabil neacordat dinamoviștilor
FARUL—DINAMO	XXI	2-1	N. Bainea	5	La 0-0, gol corect refuzat oaspeților
PROGRESUL—POLI.	XXV	4-2	St. Birăescu	3	Progresul egalează (2-2) prin fault la portar

reșan și V. Dumitrescu (49), K. Ghemigean, P. Soțir și Em. Vlaiculescu (48), A. Bentu, Gr. Birsan, M. Rotaru și Z. Drăghici (47).

Avem convingerea că forul

arbitrilor va face eforturi în selecționarea și promovarea cu discernământ a unor elemente valoroase, de preferință oameni care au avut tangență cu fotbalul.

tora dintre arbitri s-au făcut simțite în special în partea finală sezonului... Sigur că acesta este un adevăr. Respectiva analiză trage însă cu buretele peste majoritatea partidelor: mai sus enumerate, ale căror rezultate au fost viciate de arbitraje penibile, și se oprește cu lux de amănunte asupra celor din categorii inferioare. De acord, este necesar să fie făcute radiografate și acelea. Dar aceasta nu trebuie să determine Colegiul central al arbitrilor să treacă ușor tocmai peste gafele unora dintre cunoscuții cavaleri ai fluierului din lotul A. Indiferent de numele unui arbitru chemat să conducă meciuri ce se desfășoară pe prima scenă fotbalistică a țării, meciuri care stau în atenția generală a iubitorilor fotbalului. Tocmai pentru că...

CAUZE — EFECTE

În fond, care au fost cauzele determinante ale unor arbitraje necorespunzătoare?

• Înainte de toate este vorba de lipsă de autoritate și, în mod special, de frica de răspundere. Urmăriți, în tabelul 2, numărul penaltiurilor neacordate.

• Un plasament necorespunzător în teren i-a privat pe mulți dintre arbitri de poziții avantajoase din care să vadă orice infracțiune.

• Insuficienta colaborare dintre arbitrul de centru și tușierii săi a dus, nu o dată, la marcarea sau anularea unor goluri asupra cărora a pluit dubiul, care au creat confuzii în rândul echipelor și în tribune (despre acest aspect al arbitrajului

relatăm și în pagina a doua a revistei).

• Nesancționarea unor poziții de ofsaid și aprecierea greșită a legii avantajului sînt alte două aspecte ale arbitrajului care au suscitat discuții.

De altfel, despre toate acestea se vorbește și în informarea pe care Colegiul central al arbitrilor a făcut-o la sfîrșitul turului și în care se subliniază că: ...deficiențele în pregătirea mul-

ARBITRAJUL MODERN
ESTE O CERINȚĂ DE PRIM ORDIN

Arbitrajul nu poate face abstracție de evoluția jocului; pentru că, atunci, ar deveni,

efectiv, o frînă în calea progresului lui tehnic și mai ales tactic. De altfel, o cît de fugi-

tivă privire retrospectivă asupra manierei de arbitraj demonstrează că ea a ținut totdeauna cont de schimbările survenite în caracteristicile jocului, urmărind să favorizeze dezvoltarea fotbalului de viteză, de inspirație, într-un cuvînt fotbalul-spectacol.

Jocul modern, care a cîștigat substanțial în rapiditate și angajare, care a perfecționat execuțiile tehnice pînă la limitele posibilităților marilor talente de pe gazon, pretinde un arbitraj în consecință. Cum? Se solicită conducătorului jocului — înainte de orice — intervenții cît mai rare, deci un deosebit simț al anticipării, o cunoaștere perfectă a regurilor de joc, calm, stăpînire de sine, adică acele calități care duc la aplicarea celei mai gingașe dar și celei mai prețioase legi a arbitrajului modern, LEGEA AVANTAJULUI. Zagalo declara, recent, referitor la arbitraj: „Nu mai pot concepe ca un ar-

bitru să negligeze legea avantajului, să fragmenteze jocul, să fărâmițeze fazele, într-un cuvînt să anuleze spectacolul. O echipă care urmărește FOTBALUL nu poate juca sub dirijarea unui arbitru străin de legea avantajului”.

Observația celebrului antrenor brazilian nu face altceva decît să fixeze CONDIȚIA ARBITRAJULUI DE PERFORMAȚĂ. Realitatea aceasta nu poate lăsa indiferenți pe arbitrii noștri. Contribuția lor la progresul fotbalului românesc — tradusă prin favorizarea spectacolelor în campionat și, paralel, prin obținerea echipelor noastre cu maniera arbitrajului internațional — nu va fi simțită dacă mai ales „cavalerii fluierului” de renume nu vor face toate eforturile spre a atinge această treaptă superioară a arbitrajului. Din păcate, lecții de asemenea arbitraj am avut prea puține în trecutul campionat.

Noua ediție a campionatului se apropie cu pași repezi. Jucătorii fac eforturi sustinute la antrenamente pentru a se prezenta în fața spectatorilor cît mai bine pregătiți. Dar arbitrii? Colegiul central — avînd la cîrmă un nou președinte în persoana ing. Andrei Rădulescu — trebuie să îndrume și să urmărească cu multă atenție modul în care arbitrii își desăvîrșesc pregătirea, în așa fel încît, odată cu începerea campionatului, să se găsească și ei în plinătatea forțelor. Este bine știut că fără o pregătire fizică corespunzătoare — oricît de bine or cunoaște regulamentul — arbitrul nu poate fi în pas cu jocul, va fi depășit de forță, consecință care dăunează calității și cursivității partidelor.

În campionatul trecut au fost suficiente cazurile în care unii arbitri n-au putut ține cadenta jocului, au fost depășiiți și din această cauză au rămas infracțiuni nesancționate sau deciziilor lor, luate de la... distanță, au fost discutabile. Nu vom cita exemple pentru că importanța pregătirii permanente și sistematice a conducătorilor de joc este prea evidentă și arbitrii trebuie să-i acorde atenția cuvenită. După cum este de datoria Colegiului central și a colegiilor locale de a îndruma și urmări îndeaproape modul cum se fac aceste pregătiri. Pînă acum nu am avut ocazia să consimm astfel de acțiuni și concluzii asupra constatărilor.

De asemenea, atmosfera care există în mijlocul arbitrilor trebuie să constituie un obiectiv pentru Colegiul central, în sensul instaurării unui climat sănătos, de relații colegiale, principiale și sincere. Nu de puține ori, am avut ocazia să asistăm la scene penibile cum, unii arbitri s-au transformat în „judecători” ai colegilor lor, în spectatori pătimași care creau atmosferă în jurul arbitrajelor, în rivali invidioși pentru delegări și deplasări. Am dori să-i vedem pe toți cavalerii fluierului mai puțin ocupați de asemenea treburi meschine și mai mult de pregătirea personală, de aplicarea pe teren a celor ce știu (și știu!) de realizarea unor arbitraje constant bune.

Un alt obiectiv care nu trebuie să scape din vedere în această perioadă este exigența controlului medical. Este bine cunoscut faptul că la ultimul consult doi cavaleri ai fluierului, Ilie Drăghici și Alex. Alexe, au fost respinși la controlul medical. Astfel de surprize trebuie evitate din timp.

Ca o sugestie în scopul îmbunătățirii calitative a arbitrajelor în viitor, considerăm că ar fi necesară o și mai precisă diferențiere între arbitrii de centru și cei de linie. Nu o dată s-a dovedit că rocada centru-tuș și invers a dus la o vizibilă scădere valorică a multora dintre ei, la arbitraje discutabile.

Pagini realizate de
Laurențiu DUMITRESCU și Gheorghe NERTEA

PENTRU F.I.F.A. ● „ECHIPA” PENTRU F.I.F.A. ● „ECHIPA” PENTRU F.I.F.A. ● „ECHIPA” PENTRU F.I.F.A. ●

Avînd talent real pentru arbitraj și o vastă experiență, AUREL BENTU s-a situat, sezon de sezon, în primul eșalon al cavalerilor fluierului. Deși mai puțin mobil, uneori chiar lent pe teren, dar înzestrat cu spirit de orientare și spontaneitate în luarea deciziilor, el a reușit, în majoritatea cazurilor, să ofere arbitraje corespunzătoare. În ultima vreme, însă, a lăsat să se întrevadă o sensibilă scădere de la nivelul constant bun cu care ne obișnuise.

TOTAL MECIURI ARBITRATE ÎN ANUL COMPETIȚIONAL 1970-1971: 22.

KEVORC GHEMIGEAN a stat mult timp în „umbră”, fiind delegat, în mod frecvent, la meciuri din Diviziile B și C unde s-a afirmat în permanență. Anul trecut, odată cu prima delegare la centru, la o partidă din prima divizie, printr-o perfectă interpretare și aplicare a regulamentului a lăsat o bună impresie și s-a impus, justificînd avansarea. De atunci a condus, în continuare, multe jocuri de Divizia A la care a primit calificative foarte bune.

TOTAL MECIURI ARBITRATE ÎN ANUL COMPETIȚIONAL 1970-1971: 18.

Cu vechi state de serviciu pe gazonul stadioanelor, VICTOR PĂDUREANU a debutat în Divizia A în anul 1961 cînd, deși foarte tînr, pe atunci, i s-a acordat încrederea de a conduce la centru jocul dintre Minerul Lupeni și Dinamo Bacău. Palmaresul său: din anul 1953, de cînd a absolvit școala de arbitri, și pînă în prezent, a condus (la centru sau linie) 678 de meciuri din diverse categorii. Suplu și mobil, atent și curajos, prin interpretarea și aplicarea corectă a regulamentului, VICTOR PĂDUREANU a fost desemnat arbitru nr. 1 al anului.

TOTAL MECIURI ARBITRATE ÎN ANUL COMPETIȚIONAL 1970-1971: 19.

Constant pe toată durata celor 90 de minute în conducerea jocurilor, printr-o manieră modernă de interpretare a regulamentului, prin discernămint, hotărîre și spirit de anticipare în luarea deciziilor, fără fragmentarea acțiunilor, aplicarea perfectă a legii avantajului, personalitate și curaj — iată numai cîteva din calitățile lui ALEXANDRU PIRVU. La acei derbi dintre Rapid și Steaua, din returul campionatului, prin felul în care a condus dificila partidă — A. PIRVU și-a atras unanime aprecieri.

TOTAL MECIURI ARBITRATE ÎN ANUL COMPETIȚIONAL 1970-1971: 22.

Pregătirea fizică foarte bună și talentul pentru arbitraj i-au adus lui CONSTANTIN PETREA satisfacția de a face parte din primii șapte cavaleri ai fluierului. Pe lângă unele calități deosebite cu care s-a născut, ca mobilitate, decizie și hotărîre, înțuție, vedere periferică și sincronizare cu arbitrii de linie, îi putem reproșa — tocmai în scopul de a-și elimina aceste deficiențe — vizibila fragmentare a acțiunilor prin dese intreruperi de joc ca și unele gesturi exagerate în momentul stabilirii infracțiunilor.

TOTAL MECIURI ARBITRATE ÎN ANUL COMPETIȚIONAL 1970-1971: 24.

SUBIECTUL SĂPTĂMINII

CU CE

GÎNDURI ȘI

PREOCUPĂRI

ÎNȚÎMPINAȚI

ÎNȚÎLNIRILE

DIN CUPELE

EUROPENE?

REPORTERII
NOȘTRI
ÎN VIZITĂ
LA
CELE PATRU
PROTAGONISTE

LA ORIZONT, O TOAMNĂ DIFICILĂ

Echipa campioană începe cel de-al 24-lea campionat al său de la înălțimea unui blazon pe care scrie: șase titluri naționale, trei cupe ale României și de patru ori finalistă în aceeași competiție, șase participări în competițiile europene de club.

Pentru toamna aceasta cerințele nu sînt mici: dinamoviștii trebuie să se împartă între partidele de campionat, cele din „Cupa „campionilor europeni”, stagiile la lotul național și partidele din preliminariile Campionatului Europei. Cum le vor rezolva? Iată un mare semn de întrebare, al cărui răspuns am căutat să-l aflăm zilele trecute într-o discuție cu antrenorul Nicușor.

UN LOT, DOUĂ LOTURI!...

Tehnicianul dinamovist ne prezintă efectivul cu care atacă meciurile sezonului: „Sînt la Predeal cu 21 de jucători, dintre care patru de la tineret: Constantinescu, Cava, Andrei — portari, Chera, Nunweiller III, Gabriel Sandu, Deleanu, Stoescu, Sătmăreanu II — fundași, Dinu, Nunweiller VI, Sălceanu, Mustăța, Both — mijlocași, Dumitrache, Doru Popescu, Lucescu — atacanți. De la tineret: Dobru, Petre Victor, Batacliu și Găspăruș. Au plecat Moldovan, Petre Nicolae imprumutați ne cite un an la Crișul și — definitiv — Nuțu și Haidu”.

— Vă satisface valoric și numeric?

— Este un lot omogen în care am încredere. Cunoșc posibilitățile tuturor. În plus, se lucrează ca niciodată pînă acum, ceea ce îmi dă o încredere și mai mare. Dumitrache, de pildă, muncește enorm. Nu l-am văzut niciodată ca acum, ceea ce dovedește că măsurile luate de federație și de club își ating scopul. Cu Dinu n-am avut dificultăți. Nici înainte, nici acum. Nelu Nunweiller este un monument de seriozitate și aplicare. I s-a propus să fie antrenor secund, dar mi-a rugat — dacă mai am încredere în posibilitățile lui — să-l păstrez ca jucător. Cum să n-am încredere?

— Lotul este destul de bine garnisit la portari și apărători. Dar înaintașii sînt numai trei...

— Trei, dar toți de marcă. În plus, Both și mai ales Sălceanu pot juca la fel de bine și atacanți. Apoi, Doru e complet refăcut și muncește cu rezultate bune. În toamnă a dat un vîndament superior și eu nu pot renunța la el. Nu uitați că în primăvară a avut două accidente care l-au scos din ritm.

Convorbirea este întreruptă: Nicușor este chemat la telefon! — „Bucureștiul”! După cîteva minute reîntră radios: „Florin Dumitrescu, Dumitru și Dumitriu II vin la noi! În schimb, pleacă Both la U.T.A.”.

— Știu că Dumitrescu semna-se pentru Rapid!

— Într-adevăr, el a semnat pentru Rapid, dar U.T.A. i-a dat dezlegare pentru noi. Odată cu prezența lor se schimbă lucrurile. Pentru fiecare post avem cîte doi oameni, ceea ce contenează enorm; și, în concurența.

PROBLEME DE JOC

Pledul de pe pat devine tablă de demonstrație, iar cîteva monede de un leu și de trei lei — jucătorii. Fel de fel de scheme prind viață, au loc atacuri prin învăluire și replieri strategice, monezile reprezintă fotbaliști cu sarcini duble care se mișcă fără cusur. Ce bine ar fi ca și pe teren...

• „UN LOT OMOGEN ÎN CARE AM ÎNCREDERE” •
• TELEFONUL MIRACULOS •
• PROBLEME DE JOC •
• „TRIUNGHIUL” DINAMOVISTILOR •
• CAMPIONAT — C.C.E. — LOT NAȚIONAL •
• „MAI BINE SPARTAK TRNAVA” •
• PAREREA LUI COLCERIU

Pe scurt, problemele se reduc, în general la:

I. Trebuie altfel repartizat efortul în triungiul Nunweiller III-Dinu-Stoescu (ori Gabriel Sandu), adică nu numai Dinu să facă travaliul de a merge în atac, ci el să fie împărțit pe cei trei, cu următoarea pondere: 1 — Dinu, 2 — Stoescu sau G. Sandu, 3 — Nelu Nunweiller.

II. Dacă un apărător se intercalează în linia de atac, nu trebuie să vină în faza imediat următoare tot el înapoi (cîteva curse pe meci l-ar epuiza fizic), ci jucătorii din imediata lui apropiere este necesar să-i ia locul. Are loc o mișcare de translație, pe care fotbaliștii trebuie s-o deprindă fără cusur.

III. Crearea elementului surpriză în atac să devină... o regulă.

IV. Doru Popescu, avînd ne-

voie de un spațiu mai mare de manevră, Sălceanu (sau cel ce va fi extremă dreaptă) va juca repliat.

...Dar totul depinde de realitatea celui de-al doilea lot anunțat (prezența celor „trei D”: Dumitru, Dumitriu, Dumitrescu...), de adaptarea celor patru (adică și cu Sătmăreanu II) la jocul lui Dinamo.

CAMPIONATUL

Este proba de foc a echipei și a antrenorului, cea care te duce (sau nu...) în Cupa campionilor. „Va fi foarte greu pentru că dificultățile sînt a înțrecerii, i se adaugă și jocurile din cupa campionilor și meciurile reprezentative, care presupun și antrenamente în comun la lotul național”, este Nicușor de părere. Spre exemplificare ne prezintă un grafic unde este notată, pe zile, activitatea din toamnă a dinamoviștilor „O singură dată am toți jucătorii la club, în săptămîna 12—17 octombrie. Cînd să fac meciuri-școală, de asamblare, de omogenizare? Pregătirile pentru Spartak Trnava, anumite chestiuni de ordin tactic trebuie să le exercez în partidele oficiale, de campionat. Altfel nu am cum”, afirmă Nicușor.

SPARTAK TRNAVA

Sortii au adus în fața lui Dinamo o echipă puternică: nu numai că este deținătoarea titlului național și a cupei, dar constituie și osatura naționalei. Dec — dublă atenție dată meciurilor din C.C.E. Mai ales că Dinamo nu numai că vrea să învingă, dar chiar să obțină cea mai bună performanță din istoria echipei. Nicușor face aceeași precizare care în decursul convorbirii a devenit un fel de leit-motiv: „Dacă vom beneficia de lotul „bun”. Tot el este de părere că mai bine un adversar puternic decît unul slab. Altfel se mobilizează băieții în fața unei echipe „grele”, este el de părere.

Pregătiri speciale? Campionatul.

Da, va fi o toamnă dificilă pentru Dinamo. Cred însă că o frază a lui Colceriu, secundul Progresului, spune multe: „Am văzut azi dimineață pe Dinamo, la antrenament. M-am îngrozit cît pot munci băieții...”.

Mircea TUDORAN

„Steliștii” și-a-

STEAUA

ȘI LA P

Zilele trecute într-una din sălile clubului Steaua.

— Haidu, Coman, Sătmăreanu, Ciugarin, Hălmăgeanu...

Numele se succed la scurte pauze, care fac loc obișnuitului „prezent!”, rostit în tonalități diferite. Toți au fost punctuali la prima reunire a lotului după vacanță. Ceea ce și remarcă antrenorul Valentin Stănescu:

— V-am convocat pentru azi la 10 fără un sfert și apreciez punctualitatea voastră. M-aș fi supărat dacă întârziati pentru că țin foarte mult la punctualitate.

Prima recomandare a antrenorului...

„Două ore mai tîrziu, la stadionul „Steaua”. Primul antrenament sub o ploaie mărunță, ca de toamnă. În drum spre vestiare se aude vocea de stentor a lui Tinel:

— Treceți pe la cîntar ca să văd cum stați cu greutatea.

A doua recomandare... Concluzia doctorului Mugur Ghimpeanu: greutatea normală. Satisfacție pe chipurile antrenorilor, care dau semnalul de start în cursa pregătirilor pentru viitorul sezon. Trei zile la București, apoi la Rm. Vilcea, unde Steaua se află și în prezent.

— Nu uitați ce am vorbit — îi previne Valentin Stănescu pe jucători. Ne așteaptă un sezon greu pentru că de data aceasta

atacăm și t

și, în plus,

torie în „C

— Ne ob

sezonul de

gat Gh. Co

Era exa

să aflăm, r

care întîm

portanta c

nală. În ac

Gh. Popesc

clubului —

în puținele

cuvinte ad

parcă ne-a

— Dorim

acest lucru

pa cupelor

1972, adică

țin, și n

aceasta, op

cut, la pr

tur. Apre

un obiectiv

actual al a

bilitățile v

propunem

clubului —

în puținele

cuvinte ad

parcă ne-a

— Dorim

acest lucru

pa cupelor

1972, adică

țin, și n

aceasta, op

cut, la pr

tur. Apre

un obiectiv

actual al a

bilitățile v

Clipe de liniște înaintea furtunii antrenamentelor...

Foto: S. BAKCI

RAPID

ÎN CĂUTARE

Predeal, vila Carmen... Aici, de mai bine de o săptămîină, caravana rapidistă a început să-și încerce acumulatorii biologici pentru apropiatul campionat și implicit pentru dificultățile întîlniri cu echipa italiană F. C. Napoli în cadrul „Cupei U.E.F.A.”.

Cînd am descins la vilă, feroviarii abia se întorseseră de la Poliștoacă, poenița unde în fiecare dimineață timp de aproape 80 de minute efectuează programul destinat în exclusivitate pregătirii fizice generale îmbinată cu cea specifică. Tricourile îmbibate de transpirație atestă că întregul lot este foarte activ și dornic să realizeze în apropiatul sezon obiective mai mari decît în cele precedente.

În foaietul vilei, în jurul unei mese, mai noii veniți Daniel Ene și Boc, stau la o parolă cu Năsturescu și Angelescu. Răducanu, cu micuțul Relu în brațe — „O să fie, precis, portar de mare clasă” — acontgază la recepție

o cameră și cîteva zile bește cu n descoase cu pe acolo tele.

Fiecare înaintea or discuțiile tenesc o ultimul „Sport”. Te dreptate la rubrica „C fotografie, Altafini, J compania lor advers remarcă:

— Avem libru și de că e mai terile cu o că am reu strins acolo poli nu va nezilor cin

...șul pregătirilor...

ARĂ ÎN „CUPA CUPELOR”

mai Cupa, tit o da- !

area din a adău- doream durile cu strii im- ternațio- tă, tov. edinte al

să vă pregătiți cu și mai multă seriozitate, să colaborați sincer cu antrenorii, să contribuiți la crearea unui bun climat de lucru și — mai ales — să deveniți exemple de sportivitate pe teren și comportare cetățenească în afara lui.

„Așadar, obiective maximele: campionat-cupă turul III (și poate mai mult) în „Cupa cupelor”.

UL LA ORA ACTUALA

Coman, Sătmăreanu, Ciugarin, Hălmășanu, Dumitriu III, Vigu, Ștefănescu, Pantea, Ene, Marcu, Manea. Constantin. Ciuciu (Jiul). Transferarea lui Iordache (Politehnica Iași) rești).

completare pătoarele rilor, de rebarea: eți reuși în „Cu- vvara lui cel pu- toamna n tre- doilea sta este nivelul osi- să ne ie însă,

Ne reintoarcem la antrenori pentru detalii. Doar ei sînt cei care pun la punct mecanismul. Primul ne-a răpus V. Stănescu, căruia o recentă operație nu i-a răpit nici verva, nici energia:

— O singură pregătire pentru toate obiectivele, dar o pregătire serioasă, severă, care va cere sacrificii. Le-am spus jucătorilor că eu sînt omul sacrificiilor și nu înțeleg să fac nici o concesie cînd e vorba de o pregătire și de viață sportivă.

CHILIBRULUI MORAL

venită i vor- fon; o ă, dacă cite al-

ocupare i totuși nu con- a adus revistei sînt în- de, la, într-o ormani, in și viitori- prima

de ca- i poate rci pu- pă. Da- cit mai Na- a tori- la Bu-

curești cu acel 0—0 în „Cupa campionilor europeni”.

— Totul depinde de forma pe care o vom avea în campionat, intervine Daniel Ene. Eu unul sînt hotărît să mă inseriu prin- tre golgeterii Rapidului. Chiar dacă nu voi înscrie goluri tutu- ror portarilor, pe Ghiță, fostul meu coechipier, sigur îl voi pă- căli. Numai eu știu cum...

Năsturescu ne mărturisește: „Vreau să demonstrez că voi ră- mine încă tînăr pentru fotbal. Trag cu dinții să ocup un loc pentru care se bat mai mulți co- legi de-ai mei. O să-l vedeți pe Bebiță că nu se dă învins”.

Îl provocăm pe Neagu la dis- cuție.

— Se zvonește că ai pierdut contactul cu naționala...

— Nu mă interesează ce se spune. Sînt pus pe fapte și o să las pe alții să decidă selecționa- rea mea. Important este să ne pregătim într-o atmosferă liniș- tită. Contează enorm cu ce mo-

lotul, sincer vorbind, este foarte valoros și poate da mai mult decît în primăvară, mai ales că o mai bună sincro- nizare a activității fundașilor și mijlocașilor, îi va mări randamentul în special pentru partidele din „Cupa cupelor”.

Gică Constantin, care arăta ca un jucător după antrenament (conducînd ședința de pregătire executase exact aceleași exerciții) și-a completat colegul:

— Într-adevăr, Steaua poate realiza performanțe superioare, ca pe vremea C.C.A.-ului, și sper că din tot ce le-am spus, jucătorii au înțeles că asta de- pinde de ei și numai de ei. Sor- ții ne-au fost favorabili în primul tur al „Cupei cupelor” și poate ne vor fi și în al doilea.

Dar, în primul rînd, contea- ză pregătirea și, mai ales, viața sportivă, cea care — respectată — duce la cîștiguri în pregătire și la creșterea valorii și a perfor- manței. Astfel putem perfec- ționa jocul de ansamblu, arătat în primăvară, și spori eficacita- tea echipei.

Știe „profesorul” ce spune! Ne continuăm sondajul prin- tre jucători.

Sătmăreanu, căpitanul echipei: „Niciodată obiectivele fixate nu mi s-au părut mai realiste și mai realizabile ca acum pen- tru că echipa are resurse și po- sibilități de progres, are un cu- plu, Iordănescu — Tătaru pe care-l văd în națională”.

Vigu, omul relansat pe postul abandonat cîndva: „Sortii, e adevărat, ne-au suris în primul tur, dar important este că noi, jucătorii, să fim mai pretențioși față de noi înșine și atunci nu ne vor ajuta numai sortii”.

Iordănescu, cel care bate in- sistent la poarta naționalei: „Abia aștept jocurile din „Cupa cupelor” ca să-mi șterg aminti- rile neplăcute din ediția tre- cută și să... atac postul lui Du- mitrache, deși eu îl admir pe „mopsul”, sîntem buni prieteni. Mă gîndeam, ce grozav ar fi, la națională, un trio cu el și Tă- taru”.

Ștefănescu, unul care și-a pier- dut postul din echipă: „Îmi pare rău, firește, dar sper să-l re- cîștig la toamnă. Am înțeles că trebuie să mă pregătesc serios și am s-o fac, ca toți colegii mei, pentru buna comportare a echipei la toamnă”.

I. Constantin vorbește nu ca nou... venit ci ca un fost adver- sar: „Steaua este după mine fa- vorita campionatului viitor și echipa care se poate califica în etape superioare în „Cupa cu- pelor”, pentru că practică un joc în mișcare, omogen, variat, fantezist, foarte pîte, un fotbal de spectacol cum îmi place mie”.

Aici s-a oprit sondajul nos- tru. Am consemnat dorințe, spe- ranțe, și mai ales hotărîre. Să așteptăm acum transformarea lor în fapte.

Petre GAȚU

U. T. A.

U. T. A. n-a mai urcat pe pri- ma treaptă și orgoliul ei rînit de campioană detro- nată s-a alinat la satisfacția o- cupării unui loc (4) care-i con- feră dreptul de participare în „Cupa U.E.F.A.” Este a treia prezență (consecutivă) a arădeni- lor într-o competiție europeană, echipa a acumulat o oarecare experiență plătită scump la de- but (vezi partidele cu Legia) și în momentul de față perspecti- va întîlnirii cu Austria Salzburg este privită cu înțelepciunea și cumpănirea unei formații cu sta- te de serviciu în competiții care angajează prestigiul și stimulea- ză răspunderea.

U.T.A. o fi avînd alte păcate, dar nu i se poate contesta serio- zitatea și probitatea profesiona- lă a conducerii ei tehnice. Rapor- tată la valoarea fotbalului nos- tru, puterea ei este într-adevăr reală și demonstrația de forță fă- cută în ultima parte a campiona- tului trecut mărturisește o capa- citate de joc nealterată.

Am vizitat deunăzi echipa la ea acasă cu sentimentul (nede- zmințit) că vom întîlni obișnuita atmosferă de calm, modestie și trudă.

Băieții erau la antrenament. Sub supravegherea noului „se- cund”, Ion Ionescu (fost la C.F.R. Timișoara), efectuau exerciții cu mingea și fiecare își vedea de treaba lui, repetînd sirguincios. Supletea tehnică a lui Domide, care-și permite cu bucurie co- pilărească citeva artificii de ma- re efect, dă relief unei imagini într-un fel monotone, ca și ex- cesul de zel al lui Gornea, care, stringînd din dinți, efectuează cu o repeziune diabolică un plon- jon după altul. Trecerea pe ban- ca rezervelor, în campionatul tre- cut, l-a aruncat pe Gornea într-o criză morală pe care se stră- duie acum s-o învingă cu arma cea mai demnă și cea mai efi- cace: pregătirea asiduă, fără pre- get și fără menajamente.

Sub arșița de afară, antrena- mentul continuă, deși toată lu- mea știe că se va reveni după-

Pojoni, Lerer și Petescu, sau consincronizarea personificată Foto: L. ADORJAN

...OPTIMISTĂ CA ÎNTOTDEAUNA

amiază la a doua ședință de lu- cru din ziua aceea. Îl căutam cu privirea pe antrenorul N. Dumitrescu și absența lui ne nedumi- rește. Aveam să-l aflăm mai tîr- ziu, într-o încăpăre din incinta stadionului, trîtînd cu un repre- zentant al clubului Dinamo „dez- legarea” lui Florian Dumitrescu. Plutea un vîl de discreție peste aceste tratative importante, dar

Jucători vechi: Gornea, Birău, Lerer, Pojoni, Popovici, Calinin, Petescu, Broșovschi, Sima, Domide, Kun II, Dumbrăanu, Axente.

Jucători plecați: Fl. Du- mitrescu și Schepp. Posi- bilă și plecarea lui Bă- trîna.

Jucători noi: Bodrojan și Ziller cu carantină, Both.

Pentru Vidac a expirat termenul de împrumut și se duc tratative în vederea obținerii dezlegării de la Politehnica Timișoara.

antrenorul Dumitrescu a avut franchisea să avanseze numele jucătorului primit în schimb: Ga- vrilă Both. „Venirea lui Both sau a oricărui alt jucător nu va rezolva din păcate problema lotului — ne spune Dumitrescu. Nu- meric, formația noastră a fost întotdeauna necorespunzătoare și este mai sîracă azi ca oricînd, pentru că Vidac nu are încă dez- legarea de la Politehnica Timi- șoara, iar Schepp, reușind la exa- menul de admitere, se va legiti- ma și el la clubul timișorean. I-am adus pe Bodrojan și pe Ziller, ultimul de la Minerul Ba- ia Mare, dar carantina obligato- rie îi scoate deocamdată din dis- cuție”. Nicolae Dumitrescu vor- bea cu o nemulțumire necamu-

flată și avea să-și mai verse focul atunci cînd ne-a spus că antrenamentele echipei sînt stîn- jenite de lipsa unui teren de zgră, a unui autobuz propriu și de împrejurarea nefericită de a nu se fi putut organiza o pregă- tire centralizată la Monasa.

— Cum priviți partida cu Aus- tria Salzburg?

Peste supărările lui Nicolae Du- mitrescu, întrebarea asta a căzut poate inoportun, dar antrenorul U.T.A.-ei a stat o clipă pe gin- duș, s-a indosat mai bine în scaun și a răspuns clar.

— Sortii i-au hărăzit Stelei meciul cel mai ușor. Rapidului cel mai frumos, lui Dinamo i-au dat sarcina cea mai grea, iar nouă ne-a oferit partida cea mai echilibrată. Austria Salzburg este o echipă robustă și cu gustul of- ensivei. Am văzut-o o singură dată la televizor cînd a bătut o echipă maghiară. O eventuală vizionare la fața locului m-ar e- difica complet asupra posibilită- lor ei. Oricum, ea nu este Feye- noord și am credința că nu ne va sta în cale, deși noi nu mai dispunem de conjunctura feri- cită în care am pregătit anul trecut meciul cu olandezii cînd, în compania citorva echipe pu- ternice, am putut disputa me- ciuri pregătitoare în condiții de noaptea și pe filiera duminică- miercuri-duminică. De data a- ceasta intenția de a angaja o dublă partidă de verificare cu Steaua roșie Belgrad, Ujpest Dozsa sau Austria Viena, a esu- at la refuzul prezumțivelor par- teneri.

După antrenamentul de după- amiază, repet întrebarea adre- sîndu-mă de această dată lui Mircea Petescu.

— Sîntem optimiști, spune el. Știți de ce? Pentru că avem încredere în noi înșiși. Peste U.T.A. a mai trecut un an. noi am rămas aceiași, omogenitatea a ajuns la perfecțiune, sudura sufletească s-a consolidat, am devenit mai înțelepți și mai pu- ternici.

Ion CUPEN

tului că unul sau doi jucători au încercat ca, măcar în ceasul al doisprezecelea, să fie ceva mai sinceri.

La ora actuală, acolo la vila Carmen, unde lotul rapidist se găsește în pregătire, atmosfera morală a echipei a fost clăti- mintă. De la club am aflat că noul cuplu de antrenori va fi Bazil Marian — Gheorghe Nu- țescu. Probabil că, în momentul cînd revista noastră apare pe piață, cei doi au și luat în pri- mire sarcinile încredințate. Mi- siunea lor, firește, nu-i de loc ușoară. acum după atîtea fră- mîntări. Să sperăm că lucruri- le vor intra repede pe făgașul normal și că noua conducere tehnică a echipei se va bucura din partea jucătorilor de o par- ticipare sinceră și ambițioasă în pregătire. Schimbările efectuate nu exclud, însă, ca după rein- toarcerea în Capitală a lotului rapidist, să se organizeze o șe- dință de analiză, la nivelul clu- bului, care să concluzioneze prin- cipalele învățăminte de viitor, plecînd tocmai de la acest episod ivit, acum, înaintea deschiderii sezonului.

Stelian TRANDAFIŢESCU

Covasna. Așezare pitorească, adunată la poalele Carpaților vulcanici... Aici, în orașelul peste care plutește parcă suverană emanația mofetelor și unde soarele și ploaia își desfășoară cotidian duelul lor pentru hegemonie, aici în atmosfera odihnitoare a peisajului dominat de verdele pădurilor de molizi și fagi, a poposit în această vară o expediție cu totul inedită: lotul republican al juniorilor de perspectivă. O apreciable rezervă de speranțe angajate pe itinerarul afirmării sportive, selecționate în baza unei vaste operațiuni de depistare, a căror instruire a fost incredințată unui activ pedagogic priceput, sirguincios și pasionat pentru munca de formare a schimbului de miine al fotbalului nostru.

Argumente suficiente de convingătoare pentru o vizită la fața locului ce avea, în final, să ne satisfacă nu numai curiozitatea, ci și așteptările. Cum și în ce măsură? Vom vedea în rindurile ce urmează.

Simbătă, 24 iulie. Zi plină de pregătire în care avem prilejul să urmărim la lucru pe membrii „expediției juniorilor”. Mai întâi însă o plăcută surpriză, aceea a revederii în exercițiul funcțiunii a unor tehnicieni cu o recunoscută capacitate și experiență profesională: prof. Petre Comăniță — seful taberei, antrenorii Traian Iordache, Eugen Popescu, Traian Coman și medicul Gh. Untea. Trep-tat discuția se înfiripă, fără protocol sau obișnuita încălzire și continuă apoi, fragmentată de antracte scurte, strecurându-se printre secvențe de muncă încordată.

Am început activitatea la data de 6 iulie, cu un efectiv de 70 jucători, ne introduce în temă prof. P. Comăniță. Efectiv organizat inițial, fără criterii obiective, în patru echipe cu denumiri din

toponimia regională specifică antrenorilor respectivi: „Siret” (Tr. Iordache), „Dimbovița” (E. Popescu), „Bistrița” (Tr. Coman) și „Oltul” (P. Comăniță). Ulterior, după restringerea numerică a lotului, urmată de trecerea printr-o formulă de tranziție la bază criteriul virstei și, evident, după verificarea potențialului fotbalistic al fiecărui jucător, am adoptat sistemul de organizare pe trei grupe, în funcție de valoarea individuală. Acest lucru, realizat la sfârșitul primei treimi a perioadei de instruire, ne-a permis să urmărim mai bine, deosebi cu ajutorul jocului, capacitatea reală prezentă și de perspectivă, de integrare a subiecților noștri în limitele unei anumite trepte valorice și de aici, concluzia practică pentru noi, aceea a stabilirii metodelor și mijloacelor corespunzătoare unei instruirii cu pretenții randamentului maxim.

Pe de altă parte, completează Eugen Popescu, noua formulă organizatorică, verificată în contextul activității dirijate a unei tabere de pregătire centralizată, ne-a oferit și posibilitatea punerii în aplicare a unui interesant experiment. În ce constă? În confruntarea pe planul probelor de control medical, a testelor și comportării în joc, a două din cele trei grupe ale taberei — respectiv „Dimbovița” și „Siret” — constituite în baza unor criterii comune de selecție și având același regim de alimentație și viață. Nu însă și aceeași structură și conținut al ciclului săptămânal de pregătire, grupa experimentală („Dimbovița”) executând de trei ori pe săptămână cile trei antrenamente zilnice (față de două ale grupei-maror „Siret”), iar dimineața, în loc de înviorare, antrenamentele propriu-zise, cu caracter de instruire.

Rezultatele obținute? Ni le împărtășește succint, medicul taberei,

Gh. Untea: „La jucătorii grupei experimentale s-a înregistrat o mai bună adaptare la solicitări (scăderea frecvenței cardiace și a tensiunii arteriale, reducerea timpului de revenire la normal, după efort); o creștere cu aproximativ 350 m la normele testului Cooper, față de 200 m obținută de jucătorii din grupa maror; o accentuată îmbunătățire a rezistenței specifice și a circulației în teren. Constatări care probează evident valoarea experimentului, răspândind în același timp inițiativa și perseverența colectivă în muncă”.

Și discuția noastră, în jurul problemelor legate de activitatea instructiv-educativă în mica colonie a fotbalului de la Covasna, continuă. Fostul internațional Traian Iordache, astăzi experimentat făurar de valori sportive, ne vorbește despre necesitatea dezvoltării timpurii a aptitudinilor, despre pătrunderea, cât mai devreme, a copiilor în sfera organizată a fotbalului cu perspective de performanță. Antrenorul Traian Coman, care și-a aniversat în mijlocul „ucenicilor” săi împlinirea virstei de 33 de ani, amintește despre oportunitatea respectării, în procesul de pregătire, a unor relații fundamentate pe principiile didacticei, identificind în formă rolul antrenorului cu acela al profesorului și pe cel al jucătorului cu cel al elevului.

Și din nou prof. Petre Comăniță, conducătorul taberei. La ordinea de zi, disciplina. Capitol la care nu s-a admis, chiar de la început, nici un fel de rabat. Exemplul cel mai elocvent în această privință este trimiterea acasă, pentru abateri de la etica cetățenească a lui Răducanu, unui dintre cele mai talentate elemente ale generației de perspectivă.

— Sintem aici ca o familie!

• Și, spunind acest lucru, prof.

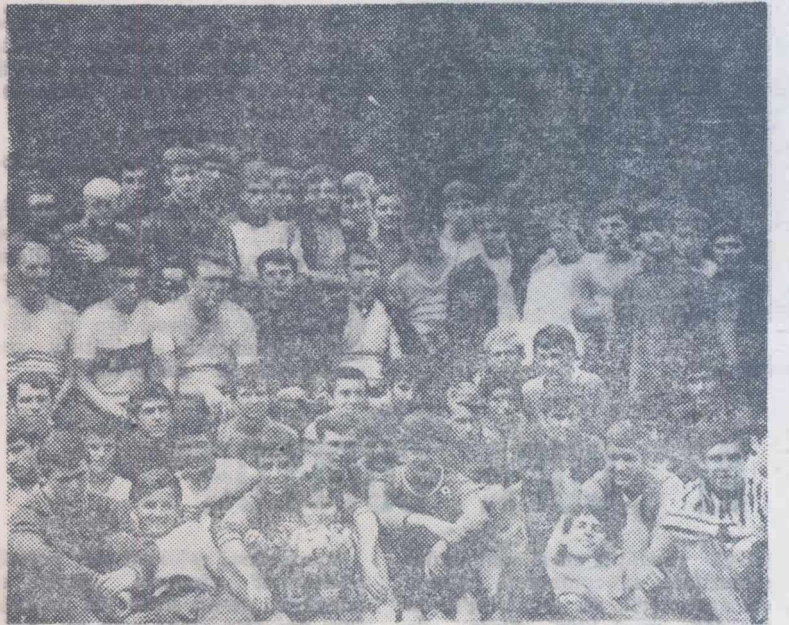
P. Comăniță rămâne un moment dus pe gânduri. Poate spre Constanța, acolo unde soția sa i-a adus de curind pe lume un fecior, pe Sergiu, pe care însă n-a apucat încă să-l vadă. Poate spre zecile de copii ai fotbalului, care peste câteva zile vor părăsi tabăra îndreptându-se fiecare într-alt colt al țării. Poate spre o altă tabără, pe care o vede încă de pe acum și mai bogată în realizări după experiența acumulată în anul debutului său de conducător.

...Antrenamentul s-a încheiat de câteva minute. Prin fața noastră trec pe rind, unul câte unul,

țineri robuști, reprezentanți ai unei promoții de jucători care se pregătește să asalteze viitorul: Năstăscu, Dumitrescu, Virlian, Vaida, Luca, Serafim, Godja, Popa, Oancea, Burma, Bobaru, Juja, Catina, Spirea, Cucosel, Radu, Cimpeanu, Foltea, Lucuță, Gal, Banciu, Gorgorin, Căpucci și alții.

Antrenorii îi îmbrățișează pe toți cu o privire caldă, părințească, dincolo de care li se poate citi în ochi o întrebare nemărturisită: „Cîți dintre ei vor ajunge să cucerească victoria în bătaia afirmării?”

Mihai IONESCU

Filă din albumul promisiunilor

PROGRAMUL TURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI B, EDIȚIA 1971 — 1972

SERIA I

ETAPA I, 15 AUGUST

Metalul Tirgoviste — Sp. studențesc București
Știința Bacău — Portul Constanța
Metalul Plopieni — S.N. Oltenița
Metalul București — F.C. Galați
Politehnica Galați — Ceahlăul P. Neamț
Chimia Rm. Vilcea — C.F.R. Pașcani
Progresul Brăila — Dunărea Giurgiu
Poiana Cimpina — Progresul București

ETAPA A II-A, 22 AUGUST

C.F.R. Pașcani — Politehnica Galați
S.N. Oltenița — Poiana Cimpina
Sp. studențesc Buc. — Știința Bacău
Dunărea Giurgiu — Chimia Rm. Vilcea
Progresul București — Metalul Plopieni
Ceahlăul P. Neamț — Progresul Brăila
Portul Constanța — Metalul București
F.C. Galați — Metalul Tirgoviste

ETAPA A III-A, 29 AUGUST

Poiana Cimpina — Portul Constanța
Politehnica Galați — Sp. studențesc Buc.
S.N. Oltenița — Chimia Rm. Vilcea
Metalul Tirgoviste — C.F.R. Pașcani
Metalul București — Dunărea Giurgiu
Știința Bacău — F.C. Galați
Progresul Brăila — Progresul București
Metalul Plopieni — Ceahlăul P. Neamț

ETAPA A IV-A, 5 SEPTEMBRIE

Dunărea Giurgiu — Știința Bacău
Metalul Tirgoviste — S.N. Oltenița
Portul Constanța — Politehnica Galați
Progresul București — Ceahlăul P. Neamț
Chimia Rm. Vilcea — Progresul Brăila
Sp. studențesc Buc. — Metalul București
F.C. Galați — Metalul Plopieni
C.F.R. Pașcani — Poiana Cimpina

ETAPA A V-A, 12 SEPTEMBRIE

S.N. Oltenița — F.C. Galați
Dunărea Giurgiu — Progresul București
Știința Bacău — Poiana Cimpina
Sp. studențesc Buc. — Portul Constanța
Metalul Plopieni — C.F.R. Pașcani
Politehnica Galați — Progresul Brăila
Ceahlăul P. Neamț — Metalul Tirgoviste
Chimia Rm. Vilcea — Metalul București

ETAPA A VI-A, 19 SEPTEMBRIE

Progresul București — Politehnica Galați
F.C. Galați — Dunărea Giurgiu
Metalul București — S.N. Oltenița
Poiana Cimpina — Metalul Plopieni
Ceahlăul P. Neamț — Sp. studențesc Buc.
Portul Constanța — Metalul Tirgoviste
Știința Bacău — Chimia Rm. Vilcea
Progresul Brăila — C.F.R. Pașcani

ETAPA A VII-A, 26 SEPTEMBRIE

Metalul Plopieni — Metalul București
Portul Constanța — Ceahlăul P. Neamț
C.F.R. Pașcani — Progresul București
Metalul Tirgoviste — Chimia Rm. Vilcea
Progresul Brăila — F.C. Galați
S.N. Oltenița — Dunărea Giurgiu
Sp. studențesc Buc. — Poiana Cimpina
Politehnica Galați — Știința Bacău

ETAPA A VIII-A, 3 OCTOMBRIE

Metalul Tirgoviste — Poiana Cimpina
Metalul București — Progresul Brăila
F.C. Galați — Politehnica Galați
Știința Bacău — Ceahlăul P. Neamț
Dunărea Giurgiu — Portul Constanța
Chimia Rm. Vilcea — Metalul Plopieni
C.F.R. Pașcani — S.N. Oltenița
Progresul București — Sp. studențesc Buc.

ETAPA A IX-A, 17 OCTOMBRIE

Ceahlăul P. Neamț — C.F.R. Pașcani
S.N. Oltenița — Sp. studențesc Buc.
Poiana Cimpina — Metalul București
Dunărea Giurgiu — Politehnica Galați
Progresul Brăila — Știința Bacău
Progresul București — Metalul Tirgoviste
F.C. Galați — Chimia Rm. Vilcea
Portul Constanța — Metalul Plopieni

ETAPA A X-A, 24 OCTOMBRIE

Știința Bacău — Progresul București
Poiana Cimpina — F.C. Galați
Portul Constanța — Progresul Brăila
Metalul Plopieni — Metalul Tirgoviste
Chimia Rm. Vilcea — Ceahlăul P. Neamț
Sp. studențesc Buc. — Dunărea Giurgiu
Politehnica Galați — S.N. Oltenița
Metalul București — C.F.R. Pașcani

ETAPA A XI-A, 31 OCTOMBRIE

Progresul Brăila — Sp. studențesc Buc.
C.F.R. Pașcani — Dunărea Giurgiu
Ceahlăul P. Neamț — Poiana Cimpina
F.C. Galați — Portul Constanța
Metalul Tirgoviste — Metalul București
S.N. Oltenița — Știința Bacău
Progresul București — Chimia Rm. Vilcea
Metalul Plopieni — Politehnica Galați

ETAPA A XII-A, 7 NOIEMBRIE

Portul Constanța — Chimia Rm. Vilcea
Sp. studențesc Buc. — Metalul Plopieni
Știința Bacău — C.F.R. Pașcani
Dunărea Giurgiu — Metalul Tirgoviste
Progresul Brăila — S.N. Oltenița
Metalul București — Progresul București
Politehnica Galați — Poiana Cimpina
Ceahlăul P. Neamț — F.C. Galați

ETAPA A XIII-A, 14 NOIEMBRIE

Metalul București — Ceahlăul P. Neamț
Chimia Rm. Vilcea — Politehnica Galați
Poiana Cimpina — Dunărea Giurgiu
C.F.R. Pașcani — Sp. studențesc Buc.
Metalul Plopieni — Știința Bacău
Metalul Tirgoviste — Progresul Brăila
F.C. Galați — Progresul București
S.N. Oltenița — Portul Constanța

ETAPA A XIV-A, 21 NOIEMBRIE

Metalul Plopieni — Progresul Brăila
Progresul București — S.N. Oltenița
C.F.R. Pașcani — Portul Constanța
Ceahlăul P. Neamț — Dunărea Giurgiu
Sp. studențesc Buc. — F.C. Galați
Poiana Cimpina — Chimia Rm. Vilcea
Știința Bacău — Metalul Tirgoviste
Politehnica Galați — Metalul București

ETAPA A XV-A, 28 NOIEMBRIE

Portul Constanța — Progresul București
F.C. Galați — C.F.R. Pașcani
Dunărea Giurgiu — Metalul Plopieni
Metalul București — Știința Bacău
Progresul Brăila — Poiana Cimpina
Metalul Tirgoviste — Politehnica Galați
Chimia Rm. Vilcea — Sp. studențesc Buc.
S.N. Oltenița — Ceahlăul P. Neamț

SERIA A II-a

ETAPA I, 15 AUGUST

Politehnica Timișoara — C.S.M. Reșița
C.S.M. Sibiu — Electroputere Craiova
Gaz metan Medias — Metalurgistul Cugir
Vulturii Textila Lugoj — Minerul Anina
Chimia Făgăraș — Minerul Baia Mare
Corvinul Hunedoara — Gloria Bistrița
Olimpia Oradea — C.F.R. Arad
Olimpia Satu Mare — C.F.R. Timișoara

ETAPA A II-A, 22 AUGUST

Gloria Bistrița — Vulturii Textila Lugoj
C.F.R. Arad — Politehnica Timișoara
Electroputere Craiova — Olimpia Oradea
C.S.M. Reșița — C.S.M. Sibiu
Metalurgistul Cugir — Olimpia Satu Mare
Minerul Anina — Chimia Făgăraș
C.F.R. Timișoara — Corvinul Hunedoara
Minerul Baia Mare — Gaz metan Medias

ETAPA A III-A, 29 AUGUST

Chimia Făgăraș — Electroputere Craiova
Corvinul Hunedoara — Minerul Anina
Politehnica Timișoara — Vulturii Textila Lugoj
Olimpia Satu Mare — Minerul Baia Mare
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Arad
Gaz metan Medias — C.F.R. Timișoara
Gloria Bistrița — Metalurgistul Cugir
Olimpia Oradea — C.S.M. Reșița

ETAPA A IV-A, 5 SEPTEMBRIE

C.S.M. Sibiu — Olimpia Satu Mare
C.S.M. Reșița — Chimia Făgăraș
Minerul Anina — Gloria Bistrița
Metalurgistul Cugir — Politehnica Timișoara
C.F.R. Timișoara — Olimpia Oradea
Electroputere Craiova — Corvinul Hunedoara
Vulturii Textila Lugoj — Minerul Baia Mare
C.F.R. Arad — Gaz metan Medias

ETAPA A V-A, 12 SEPTEMBRIE

Olimpia Oradea — Minerul Anina
Minerul Baia Mare — C.S.M. Sibiu
Olimpia Satu Mare — C.F.R. Arad
Gloria Bistrița — C.F.R. Timișoara
Politehnica Timișoara — Gaz metan Medias
C.S.M. Reșița — Metalurgistul Cugir
Corvinul Hunedoara — Chimia Făgăraș
Vulturii Textila Lugoj — Electroputere Craiova

ETAPA A VI-A, 19 SEPTEMBRIE

Gaz metan Medias — Corvinul Hunedoara
C.F.R. Timișoara — C.F.R. Arad
C.S.M. Sibiu — Minerul Anina
Olimpia Satu Mare — Vulturii Textila Lugoj
Gloria Bistrița — Electroputere Craiova
Chimia Făgăraș — Politehnica Timișoara
Minerul Baia Mare — C.S.M. Reșița
Metalurgistul Cugir — Olimpia Oradea

ETAPA A VII-A, 26 SEPTEMBRIE

Electroputere Craiova — Olimpia Satu Mare
Minerul Anina — Metalurgistul Cugir
Vulturii Textila Lugoj — C.F.R. Timișoara
C.F.R. Arad — Minerul Baia Mare
Chimia Făgăraș — C.S.M. Sibiu
Corvinul Hunedoara — Olimpia Oradea
Politehnica Timișoara — Gloria Bistrița
Gaz metan Medias — C.S.M. Reșița

ETAPA A VIII-A, 3 OCTOMBRIE

Minerul Baia Mare — Corvinul Hunedoara
Olimpia Oradea — C.S.M. Sibiu
Minerul Anina — Olimpia Satu Mare
Politehnica Timișoara — C.F.R. Timișoara
Gloria Bistrița — Gaz metan Medias
C.S.M. Reșița — Vulturii Textila Lugoj
Electroputere Craiova — C.F.R. Arad
Metalurgistul Cugir — Chimia Făgăraș

ETAPA A IX-A, 17 OCTOMBRIE

C.F.R. Timișoara — Electroputere Craiova
Olimpia Satu Mare — Gaz metan Medias
C.S.M. Sibiu — Metalurgistul Cugir
Minerul Baia Mare — Minerul Anina
Corvinul Hunedoara — C.S.M. Reșița
C.F.R. Arad — Gloria Bistrița
Vulturii Textila Lugoj — Chimia Făgăraș
Olimpia Oradea — Politehnica Timișoara

ETAPA A X-A, 24 OCTOMBRIE

Chimia Făgăraș — C.F.R. Arad
Gloria Bistrița — C.S.M. Sibiu
Minerul Anina — C.F.R. Timișoara
C.S.M. Reșița — Electroputere Craiova
Gaz metan Medias — Olimpia Oradea
Vulturii Textila Lugoj — Corvinul Hunedoara
Politehnica Timișoara — Olimpia Satu Mare
Metalurgistul Cugir — Minerul Baia Mare

ETAPA A XI-A, 31 OCTOMBRIE

Minerul Baia Mare — Politehnica Timișoara
Electroputere Craiova — Gaz metan Medias
C.F.R. Arad — Vulturii Textila Lugoj
Olimpia Satu Mare — Olimpia Oradea
Chimia Făgăraș — Gloria Bistrița
Minerul Anina — C.S.M. Reșița
C.S.M. Sibiu — Corvinul Hunedoara
C.F.R. Timișoara — Metalurgistul Cugir

ETAPA A XII-A, 7 NOIEMBRIE

Olimpia Oradea — Chimia Făgăraș
Corvinul Hunedoara — C.F.R. Arad
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Timișoara
Gaz metan Medias — Vulturii Textila Lugoj
Metalurgistul Cugir — Electroputere Craiova
Minerul Baia Mare — Gloria Bistrița
C.S.M. Reșița — Olimpia Satu Mare
Politehnica Timișoara — Minerul Anina

ETAPA A XIII-A, 14 NOIEMBRIE

Vulturii Textila Lugoj — Metalurgistul Cugir
Corvinul Hunedoara — Politehnica Timișoara
Chimia Făgăraș — Olimpia Satu Mare
C.F.R. Timișoara — Minerul Baia Mare
C.F.R. Arad — C.S.M. Reșița
Electroputere Craiova — Minerul Anina
Gloria Bistrița — Olimpia Oradea
Gaz metan Medias — C.S.M. Sibiu

ETAPA A XIV-A, 21 NOIEMBRIE

Politehnica Timișoara — C.S.M. Sibiu
Minerul Anina — C.F.R. Arad
Vulturii Textila Lugoj — Olimpia Oradea
Chimia Făgăraș — Gaz metan Medias
Minerul Baia Mare — Electroputere Craiova
Metalurgistul Cugir — Corvinul Hunedoara
C.S.M. Reșița — C.F.R. Timișoara
Olimpia Satu Mare — Gloria Bistrița

ETAPA A XV-A, 28 NOIEMBRIE

Gaz metan Medias — Minerul Anina
Gloria Bistrița — C.S.M. Reșița
C.F.R. Timișoara — Chimia Făgăraș
Corvinul Hunedoara — Olimpia Satu Mare
C.F.R. Arad — Metalurgistul Cugir
Electroputere Craiova — Politehnica Timișoara
C.S.M. Sibiu — Vulturii Textila Lugoj
Olimpia Oradea — Minerul Baia Mare

TRIUMFUL SERIOZITĂȚII

Portarul cu cele mai bune note în rețurul campionatului trecut se numește **VASILE IORDACHE**. A irumpt în lumea fotbalului nostru, cam neașteptat și brusc, ca o mlădiță tinăra cu rădăcini într-un sol gras și acoperiș de soare generos. Fusese selecționat în echipa națională de juniori, în opinia publică începuseră să se difuza vag aprecieri despre calitățile sale, dar în formația Politehnica Iași rămânea portarul numărul trei, în umbra lui **Constantinescu** și **Cizic**. A venit campionatul 1970/1971, a venit și **Gil Mărdărescu** la Iași, a plecat **Constantinescu** la București, **Cizic** a suferit o accidentare și **Iordache** s-a trezit între buturi. Politehnicii, strivit de emoția debutului, tensionat sub răspunderea titularizării, complexat de opoziția surdă a coechipierilor ce și ascundeau cu dificultate neîncrederea în băiețandru acest înaltuț și subțire. În tolu campionatului nu aveau timp să-l observe cu atenție: ar fi văzut atunci că fragilitatea lui este înșelătoare și că sub tricoul negru, mușchii săi de adolescent au o zbatere care cere împlinirea. În tolu campionatului nu putea veni nici concesiia, și câteva mingi parabile poposite în plasă au cîntărit, nedrept, mai mult decît salturile sale feline și unele intervenții de excepție. Se născuse un conflict surd în tabăra ieșeană, vechea gardă îl revendica pe **Cizic**, restabililit. Dar ochiul versat al lui **Mărdărescu** și intuiția lui de antrenor-psiholog hotărâseră: „**Iordache** va rămîne în poartă!” 25 de ani de antrenorat, o experiență vastă, o pricepere profesională demonstrată, se adunaseră toate pentru a da verdictul acesta care pentru alții semănaa o tit de mult cu un plonjon în voluptatea riscului. „Bătrînu!” **Gil** nu

putea să se înșele. El dibuise în ochii lui **Iordache** o flacără grea de voință, citise în culele prematurre de pe fruntea unui băiat de 19 ani, seriozitatea depînă, desluisă pe fața sa smeadă, terminată cu bărbie voluntară, dirznie fără hotar.

Au început antrenamente grele, suplimentare, cu salturi pe asfalt pentru fortificarea curajului, cu bombardamente neinterupte pe spațiul porții, cu repetiții istovitoare ale unor posibile situații de gol

VASILE IORDACHE

la poartă. **Iordache** muncea fără să criească, calitățile sale native s-au copt la temperatura voinței și a efortului, s-au modelat ferit sub modelarea atentă a lui **Mărdărescu** și **Avasilichioaiei**. A urmat, se știe, o ascensiune spectaculoasă și, în 15 etape, sub privirile marelui public, sub cele mirate și apoi interesate ale lui **Angelo Niculescu**, **Iordache** a făcut să tremure din temelii mitul **Răducanu**. Iar nu demult, prins între focurile încrucișate ale unor zvonuri despre plecări de jucători, antrenorul **Vințilă Mărdărescu** s-a exprimat așa: „**Dau dezlegare oricăruia care nu ne mai iubeste și vrea să plece la altă echipă. Unui singur jucător nu l-aș da drumul nici în rușul capului: lui Iordache!**” Tot Iașul îl îndrăgește-

te pe **Iordache** pentru realizările sale în teren și pentru calitatea sa umană indiscutabilă. **Leonid Antohi**, primul său antrenor de la Școala profesională Nicolina, ne povestea deunăzi despre cumînțenia sa neprefăcută, despre succesul la învățătură, despre talentul și pasiunea cu care și-a însușit meseria de strungar, despre izbinzile sale școlare în competiția „Olimpiada

L-am văzut pe **Iordache** în două ipostaze care vorbesc singure. O dată, după un meci egal la Pitești în care aportul său fusese hotărîtor, l-am zărit în vacarmul Gării de Nord. Din 16 jucători, rămăsese el singur, cu o sacoașă sub braț așteptînd pe o bancă un tren de noapte care se îndrepta spre Iași. El nu găsease ca alții un loc de popas pentru o jumătate de zi și o noapte întreagă liberă, stătea modest și anonim, ca o pasăre rănită, pierdută de stolul ei, deși nu cred că-l durea izolarea, căci mi-a mărturisit nerăbdarea de a ajunge cît mai repede acasă.

Altă dată, la Iași, în cabina jucătorilor, imediat după meciul cu Steagul roșu. **Györfi** marcase golul victoriei, păcătîndu-l cu violența a 15 ani de fotbal, într-o situație parabilă, pe finărul portar ieșean. Toți băieții pleaseră cu fruntea în pămînt. În vestiar nu mai era decît **Iordache**, ținut pe un scaun, cu lacrimi amare de cîntă și giroind pe obraji. Stadionul golit rămăsese uriaș și mut, într-o încăpere a sa jenea sub o durere o conștiință de sportiv adevărat. Fusese ultimul meci al turului. Nu știu ce jurăminte de credință o fi făcut **Iordache** în seara aceea de zbucium. Cert este că returul campionatului a fost al lui. A fost de fapt triumful talentului și al seriozității.

Ion CUPEN

CA PASĂREA PHÖNIX!...

Era tare bucuros **CAROL HAIDU** în vara anului 1968. Și avea de ce. Echipa sa, Steaua, jucase campionatul și el participase la 20 din cele 26 de meciuri, aducîndu-și o contribuție remarcabilă. Pînă atunci cunoscuse mulțumirea cîștigării de două ori a Cupei. Dar parcă victoria într-un campionat era altceva, naștea alte sentimente și acest portar cu silueta de uriaș, dar, totuși, tras ca prin inel, cu ochi blînzi și figură de bonom, gusta din plin satisfacția mult dorită.

Era un moment de bucurie în care, ca orice fotbalist, își făcea și bilanțul realizărilor. Ca într-un film i se derulau anii ascensiunii. Plecat din Rîșnov, unde se născuse în iunie 1942, pașii l-au îndreptat spre Brașov. Aici a fost juniorul lui **Ion Vulcăneanu**, la Școala sportivă, cu care s-a afirmat și la care l-au remarcat cei de la Steagul roșu. Timp de patru ani, din 1961 pînă în 1964, **Haidu** a reprezentat cu cinste culorile „stegarilor” și a parcurs primele trepte ale consacării. I-a venit însă timpul stagiului militar, ca oricărui cetățean al țării, și iată-l la București, unde a îmbrăcat tricoul Stelei și al definitivei consacării, și apoi al echipei naționale, și unde și-a întemeiat un cămin, azi „completat” cu dragălașenia unui copil, **Carmen**, „fetița mamei și a tatei”.

Dar, tot ca oricărui fotbalist, momentul era și al fărurii unor vise de împlinit: un nou campionat, recucerirea Cupei, revenirea în echipa națională...

A venit însă un meci de antrenament. Obșnuit, ca toate jocurile de acest fel. Tot în vara lui '68. O mișcare greșită și **Haidu** a simțit dureri ascuțite la un picior. Verdictul medicilor: operație de menisc. Cu durere în suflet, a abdicat, pentru moment, de la orice velleități sportive. S-a operat, n-a mai jucat în sezonul '68/69, dar durerile nu l-au lăsat. Un

nou consult și o nouă operație, în vara anului 1969, dar de data aceasta la ligamente. Și o nouă pauză. S-a părea că **Haidu** și-a încheiat cariera. Puținele meciuri la A și tineret din anul 1969/70 întăreau impresia că va trebui să pună ghețele în cui. Așa va fi?

— Trăiam clipe tragice pentru mine — ne mărturisea uriașul portar, acum citeva zile, după ce venise de la Mangalia, unde și petrecuse vacanța cu familia. Refuzam să cred că voi termina cu fotbalul.

CAROL HAIDU

Am depășit însă acest moment de grea cumpănă, o dată cu înzdrăvenirea piciorului. Am reluat antrenamentele, cu răbdare și ambiție, dar intram greu în formă și, în plus, simțeam — justificat, firește — neîncrederea în jurul meu, în posibilitățile de revenire. Vedeam asta în modul cum eram folosit: cite o repriză și uneori nici ea completă. Mă bucuram pentru **Suciu**, dar mă îngrijoram pentru mine. Apoi a venit **Coman**. În acel moment mi-am pus problema, dată fiind concurența și mai puternică, sau să plec la altă echipă sau să accept să joc la tineret. Pentru asta aveam nevoie de un suport moral care să-mi redea încrederea.

— Și l-ai găsit?

— Da. Conducerea tehnică mi-a acordat acest credit și în primul rînd antrenorul **Gh. Constantin**. Mulțumită lui mai ales, desigur și colegilor din echipă, mi-am recăpătat încrederea, am reluat cu și mai mult zel antrenamentele, m-am pregătit, vorba aceea, pe rupe, în cadrul programului și în afara lui și acum, iată-mă!

Intr-adevăr, este o performanță sportivă să redevii din jucător considerat sfîrșit un titular selecționabil. Pentru că nu trebuie uitat că antrenorul federal **A. Niculescu** l-a remarcat în sezonul de primăvară și l-a trecut în evidența sa pentru viitorul sezon internațional. Ambiția lui **Haidu** ne-a subliniat-o și **Gică Constantin** care a remarcat dirzenia, mare a unui portar care nu-i venea să creadă că va mai juca în prima echipă, dar de care s-a ocupat în mod special, cunoscînd tocmai complexul pe care-l trăia.

— S-ar putea spune că acum nu mai ai alte velleități? am reluat discuția.

— Dimpotrivă. Întilvreau să cîștig „duelul” cu **Coman** și **Suciu**. Apoi, să gust și din satisfacția dublului campionat cupă în sezonul 1971/72, să fiu selecționat din nou în lotul reprezentativ și să am bucuria unei mai bune participări în „Cupa cupei-lor”.

— Dar la viitor te gîndești? Oricum, anii trec și va veni și ziua cînd va trebui cu adevărat să pui bocancii în cui.

— Da, dar de fotbal nu mă despart. Acum, că mi-am luat bacalaureatul, voi urma cursurile fără frecvență ale I.E.F.S.-ului, specializarea fotbal, și voi îmbrăca ghețele de antrenor. Aceasta este dorința mea.

...Și aceasta este scurta istorie a unui portar care a renăscut ca pasărea Phönix din propria-i cenușă...

Petre GAȚU

„AVEM ȘI NOI BRAZILIENII NOȘTRI!”

ANTON și **DUMITRU MUNTEANU**, în urmă cu un deceniu, două dintre cele mai spectaculoase apariții de pe terenurile noastre de fotbal, jucători înzestrați cu o tehnică seducătoare și o fantezie puțin obișnuite, proverbial aproape pentru perfecția lor asemănare fizică, au rămas și astăzi, la puțin timp după retragerea din activitatea de performanță, același cuplu monolit și plin de farmecul tinereții sportive.

Ieri, virtuosi minuiitori ai balonului, încîntînd tribunele cu execuții de înaltă măiestrie. Azi, salariați destoinici și prețuiți în procesul de producție (**ANTON**, tehnician la cooperativă „Automecanica”, **DUMITRU** la „Electrobinaj”), constituind pentru generațiile de sportivi care i-au succedat un exemplu ce s-ar putea înscrie cu certitudine în categoria mijloacelor de educație.

Biografia sportivă a gemenilor **Munteanu** este relativ scurtă.

— Am apărut destul de tîrziu în fotbal, la 19 ani, își amîntește **Anton**, primul născut, cu cinci minute înaintea fratelui său. Am sîrit, cum s-ar spune, peste perioada de juniorat, pentru că lipsa gabaritului fizic și nu calitățile tehnice au afirmat mai mult în

balanța aprecierii și a selecției. Prima noastră echipă a fost **Gloria Bistrița** din campionatul regional, de unde, în 1955, am făcut un pas gigant, pînă în formația de seniori a C.C.A. A urmat apoi „decada” **Petrolul** — club în cadrul căruia am cunoscut consacarea sportivă și marile satisfacții fotbalistice. După care, absolvînd cursul de antrenori, am pus punct activității noastre oficiale ca jucători. După unii, poate, cam devreme: după noi însă la timp. De ce? Pentru că trecuserăm de 30 de ani, iar pregătirea, în condițiile importului de concepții și stiluri de joc fără adaptarea acestora la specificul și posibilitățile noastre, ne dezavantajau evident.

— Apropo de pregătire. Se spunea, adeseori, că frații **Munteanu** priveșc antrenamentul fizic ca pe o anexă a procesului de instruire și nu ca pe o componentă de bază a acestuia, afirmînd că fotbalistul de rasă se vede, nu alergînd în jurul terenului sau pe dealuri și nici la exerciții cu haltere sau cu mingea medicinală, ci acolo, jos, în „atelierul ver-

ANTON MUNTEANU

de”, pe gazon, unde dacă nu te ascultă mingea dezgeaba transpiră 90 de minute.

— Ne-a plăcut să ne considerăm întotdeauna printre cei mai credincioși partizani ai tehnicii. Și cu asta credem că am spus totul, sau aproape totul. Îți mai amîntești de meciul cu celebra echipă braziliană **Gremio** disputat în

DUMITRU MUNTEANU

1963, pe stadionul „23 August”?

Cine nu și-l amîntește? Atunci, după o absență fortuită de aproape o lună de zile de la pregătire și după o sedință obositoare, în ajunul întîlnirii, cu conducerea clubului, sedință care s-a prelungit pînă tîrziu, la miezul nopții, a doua zi, **Anton** și **Migică Munteanu** au făcut în compania jucătorilor

cariocas o veritabilă demonstrație de măiestrie fotbalistică, care i-a uluit pe oaspeți și i-a determinat pe mulți dintre spectatori să exclame, cu mindrie: „Avem și noi brazilienii noștri!”.

Dar amintirile cele mai frumoase, care au făcut din cei doi frați gemeni personaje aproape de legendă, sînt cele legate de marea dificultate a celor din jur de a-i deosebi pe unul de celălalt. Decît poate din nimereală. Pentru că singurul lor semn distinctiv — alunița de sub ochiul stîng al lui **Anton** — era, de cele mai multe ori, greu de observat. Pe teren, în joc, lucrurile păreau unzeori, ceva mai simple, deoarece fiecare avea, normal, alt număr pe spate. Dar ce te făcea atunci cînd **Anton** lua — în mod intenționat, bineînțeles — tricoul cu nr. 8 al lui **Migică** și invers? Se încurcaseră nu numai spectatorii, adversarii din teren și cronicharii sportivi, ci și proprii lor antrenori. Așa cum s-a întîmplat odată cu **Ilie Oană** după un joc în care-l lăuda pe **Dumitru Munteanu** pentru un gol

înscris în realitate de **Anton**.

— Gurile rele ne acuzau cîndva că jucăm de multe ori amîndoi cite o repriză, pe același nume. Deși o puteam face, totuși, în meciurile oficiale nu ne-am folosit niciodată de un astfel de sistem. Odată însă, la un meci amical cu **Farul**, ne-am distrat puțin jucînd pe rînd fiecare cite 10 minute, ca la handbal. Fără să observe nici arbitrul și nici chiar antrenorii, deoarece făcăm schimbarea pe partea de teren opusă celeia în care mingea urma să fie repusă de la margine.

„**Anton** și **Dumitru Munteanu**, două nume în fotbalul nostru, cuprinse într-o singură imagine, au părăsit nu demult „atelierul verde”, care le-a adus atîtea satisfacții ca sportivi, croindu-și drum nou în societate. Cu prețel renunțării la o viață, poate, mai ușoară, aceea de antrenori la o echipă oarecare, dar cu convîngerea realizării lor la scara unor posibilități profesionale certe, în producție. Acolo unde i-am întîlnit de curînd, prețuiți și respectați pentru muncă și pricepere, ca și odinioară în mijlocul aplauzelor frenetice pentru recitalurile lor de îndemînare fotbalistică.

Mihai IONESCU

VĂ PREZENTĂM CLUBURI CELEBRE

DINAMO KIEV

RAMPĂ DE LANSARE
A MARILOR TALENTE

Este incontestabil că, în perioada anilor '60-'70 fotbalul sovietic a fost cu autoritate dominat de una dintre cele mai valoroase echipe, Dinamo Kiev. Hegemonia acestuia a început din primul an al deceniului trecut, când dinamoviștii au câștigat pentru prima oară campionatul țării, și a atins un maxim odată cu venirea antrenorului V. Maslov la cîrma echipei (1964), perioadă în care au mai câștigat de încă trei ori campionatul și de două ori „Cupa Uniunii Sovietice”. Dinamo Kiev este un model în materie, centrul de elaborare și perfecționare a ideilor tactice celor mai moderne, o adevărată „carte de vizită” a fotbalului sovietic. Și nu întâmplător jucătorii acestei echipe au format de cele mai multe ori scheletul reprezentativei (sase din ei au fost prezenți și la C.M. din Mexic.). Cum a realizat antrenorul V. Maslov perioada de neîntrerupte succese? Odată venit la conducerea tehnică, el a înțeles că, acționând pentru rezultate imediate, ar putea avea un mare succes: cu curaj și încredere a început o muncă de perspectivă reușind ca, în numai trei ani, să cucerească titlul unional. Și aceasta reținând la jucătorii ca Viktor Kanevski, căpitanul și golgeterul echipei, Valeri Lobanovski, tehnician de înaltă finete, Oleg Bazilevici, extremă de mare percutie și randament pe care toți îl considerau de neîncercat. Dar actul de curaj efectuat de Maslov, ca și încrederea neclintită în reușita acțiunii lui, l-au adus, așa cum am spus, succesele la care încă nu se aștepta așa curînd.

Odată construită această „rampă de lansare” s-a și făcut o primă constatare: mobilitatea crescîndă a liniei și a jucătorilor care o compun, Maslov impunându-și, în afara primului său crez, disciplina, și pe cel de-al doilea, „mişcarea permanentă a jucătorilor”. Și, să nu uităm, la primul campionat câștigat, Maslov a renunțat temporar la două dintre cele mai sigure valori ale echipei, Porukian și Serebrennikov, aflați într-o stare fizică necorespunzătoare de pe urma participării la C. M. din Anglia.

Lucrul acesta a încercat Maslov să-l aplice și în campionatul trecut, după campania mexicană, dar succesul nu l-a mai suris deoarece perioada respectivă coincidea cu o schimbare de generație: jucătorii chemați să-l înlocuiască pe cei șase „mexicani” s-au comportat sub așteptări, ceea ce a făcut ca echipa să înregistreze un „record” neobișnuit pentru ea: 13 înfrîngeri și locul șapte în campionat! La începutul acestui sezon, Maslov a trecut la Torpedo Moscova. I-a succedat adjunctul său, Viktor Terentiev, tehnician călăuzit de aceleași principii ca și predecesorul său. Alături de Terentiev, și aflăm pe unul dintre antrenorii cu cele mai bune rezultate din Uniunea Sovietică, cel care se poate chema „părintele” lui Dinamo Minsk și al lui Kaisar Alma-Ata, Alexei Sevidov. Sub conducerea acestor doi abili tehnicieni, dinamoviștii din Kiev sînt recunoscuți ca promotorii cel mai consecvenți al tendințelor noi apărute în fotbal pe care încearcă — și reușesc — să le aplice cu tot mai bune rezultate. Cine sînt jucătorii care apără în prezent culorile dinamoviste?

PORTAR: Evgheni Rudakov este titular al echipei naționale și numai un stupid accident înaintea marilor confruntări din Mexic l-a făcut să rateze definitivă consacrare pe plan mondial. Dar timpul nu este trecut.

APĂRĂTORI: După plecarea veteranului Turiancik (308 meciuri în campionatul unional), linia de fund este formată din Vadim Sosnikin, Vladimir Luzenkov, Fedor Medvid și Serghei Krulikovski, toți patru elemente de necontestată valoare și cu mare experiență. Au făcut parte fiecare din diferite loturi.

MIJLOCAȘI: Punctul de forță al echipei îl constituie linia de mijloc în care găsim jucătorii de renume mondial ca Vladimir Muntean, Iosif Szabo, Viktor Serebrennikov și, cu optime rezultate, pe Valeri Kolatov: acesta din urmă este socotit ca marea revelație a fotbalului sovietic în actualul sezon.

ATACANȚI: Titulari sînt

Medvid (în prim plan),
jucător de bază în com-
partimentul defensiv al
lui Dinamo Kiev.

vechii internaționali Anatoli Bișevci, Anatoli Puzaci și Vitali Aurelnicki toți trei ca și mijlocași titulari, prezenți la C. M. din Mexic. Deși destul de tineri, ei își au înlocuitorii de preț în și mai tineri Vladimir Onișcenko (21 ani), Viktor Hatsei (22 ani), Oleg Bloșin (18 ani). Dacă la aceasta mai adăugăm faptul că în penultima dinamoviștilor din Kiev sînt o serie de tineri dotați din plin care așteaptă cu nerăbdare și cu justificată speranță titularizarea în prima echipă, se poate aprecia că de fapt avem de-a face cu două echipe ale aceluiași club, formații de valoare sensibil egală ai căror jucători sînt capabili să depășească în scurt timp începutul de criză manifestat încă din campionatul trecut. Și comportarea bună de pînă acum este o garanție că echipa este într-o accentuată revenire, tinzînd cu ambiție și speranțe să-și reocupe fotoliul de orchestră părăsit pentru scurt timp.

Leonida TONCU

DUPĂ MECIUL DE LA RIO DE JANEIRO

TINERII ANUNȚĂ NECAZURI

PENTRU ADAMEC, JOKL, KUNA...

Reprezentativa Cehoslovaciei a făcut o vizită fulger în Brazilia. Ea a evoluat într-un meci cu selecționata campioană mondială, la Rio, și — cum se știe foarte bine — a pierdut la limită (0-1). Le uran după meciul de la Guadalajara, selecționata cehoslovacă reușește un rezultat superior pentru că, vă amintiți, în acel meci din competiția supremă, ea era învinsă net: 4-1. Reîntors la Praga, antrenorul Ladislav Novak a prezentat presei citeva dintre observațiile sale după acest joc foarte important pentru măsurarea actualului potențial al formației pe care o conduce.

Faimosul fost internațional, venit la direcția tehnică a reprezentativei cu reușite remarcabile pe planul preliminarilor „Cam-

pionatului Europei” a declarat mai întîi că a regretat că în selecționata braziliană nu a evoluat și Pele. „Era un factor în plus în acțiunea noastră de verificare a forțelor reprezentativei” a observat Novak. Mai departe, el a arătat că absența unor jucători cu mare experiență precum Adamec, Jokl, Vesely — accidentați — nu a influențat, în măsura pe care chiar antrenorii o presupuneau la un moment dat, randamentul formației. Rusnak, Desiatnik, Tomanek și — mai ales — Karko, tînărul și periculosul golgeter, s-au comportat la înălțime.

„Operațiunea verificării și, mai apoi, a asamblării noilor jucători în reprezentativă s-a desfășurat cu succes. Pentru sezonul de toamnă reprezintă o certitudine titularizarea a cel

puțin doi dintre foarte tinerii fotbaliști impuși de valoarea și de ambiția lor. Karko, în primul rînd, apoi Rusnak și Tomanek, Desiatnik fiind un câștig ceva mai vechi al reprezentativei. Ei vor juca în toate cele trei partide, cu R.D. Germană, joc amical, cu România și Țara Galilor în meciurile din preliminariile „Campionatului Europei”, a încheiat declarațiile sale Iudislav Novak.

Cum se vede, reputații internaționali ca Adamec, Kuna, Vesely, Jokl, trebuie să se aștepte la o tot mai pronunțată ofensivă a tineretului. Modificările de formație care se produc, pentru sezonul de toamnă, în selecționata Cehoslovaciei interesează și pe antrenorii naționalei noastre care se pot afla în fața unor surprize la meciul din noiembrie de la București.

Carnet extern

ÎN SPATELE DECORURILOR

„Nici nu-mi vine să cred. La terminarea campionatului primeam felicitări, mă considerau cu toții ca unul dintre oamenii de bază ai echipei și, iată, acum sînt aruncat ca o masea strică la Atlanta, la o echipă care acum a promovat. Am protestat, m-am lamentat, degeaba! Vreau, nu vreau, îmi convine nu-mi convine, trebuie să plec. Asta este soarta noastră a jucătorilor, tranzaționați de conducătorii de cluburi care nici măcar nu ne întrebă ce părere avem...”

Este declarația unui internațional italian, Bianchi, zăvîrlit, de legile fără milă ale vînzării-cumpărării de jucători, de la Napoli la Bergamo, fără să fi dorit acest lucru, să fi bînuit măcar că un club căruia îi dăruise frumoase victorii se dispensează fără nici cea mai mică rețineră de el. Dar Bianchi nu este un caz izolat... Să ne amintim, de cele mai recente sezoane, de îndepărtările lui Suarez, ale lui Del Sol, ale lui Amarildo sau Sormani. De fiecare dată, presa a condamnat atitudinea cluburilor în cauză care, procedau fără să aibă asentimentul jucătorilor, trîndu-i ca pe o simplă marfă. În multe dintre asemenea cazuri, dramele s-au soldat cu sfîrșirea carierei unor fot-

baliști de certă clasă. Zmoluși din mediul în care se simțeau bine, unde își creaseră prietenii, unde aveau admiratori, și aruncați, de multe ori pentru termenul minim al unui singur sezon, în cine știe ce oras, în formații neconvenabile, obligați de multe ori să abandoneze familia, jucătorii care străluciau la terminarea unui campionat sub culorile unui club, au ajuns statornice personaje, triste prezente, ale băncii de rezerve.

Asociația jucătorilor italieni a declanșat prima sa energetică acțiune de apărare a drepturilor fotbalistilor aflați sub contract anul trecut; cit pe-ai, să se soldeze cu o grevă, această acțiune a dus la rezolvarea citorva dintre revendicările prezentate de comitetul de conducere al asociației, în frunte cu Rivera și Mazzola. Dar, problema dublului acord la transferare a rămas în suspensie. Recent, comitetul asociației a anunțat că pentru întregul sezon 1971/72, eforturile sale se vor concentra asupra obținerii succesului în această direcție. „Nu se mai poate admite ca jucătorul să constituie un obiect fără voință, aspirații și dorinți în minile conducătorilor de cluburi. În secolul nostru, asemenea fapte nu mai pot fi tolerate. Nu ne putem considera demni de misiunea incredibilă de colegii noștri dacă vom admite continuarea acestei deplorable stări de lucruri”, se spune în comunicatul publicat de Asociația jucătorilor italieni. O dovadă cum nu se poate mai convingătoare că ea este decisa să dea la o parte atrăgătoarele decoruri spre a se face lumină și curățenie în culise...

et. i.

BULETINUL MARILOR COMPETIȚII EUROPENE

AU FOST FIXATE DATELE FINALELOR

Pentru cei care nu știu — și din păcate aceștia sînt mulți, chiar printre conducătorii de cluburi — precizăm că datele etapelor din cupele europene sînt fixate de U.E.F.A. cu 2-3 ani înainte. De pildă, pentru edițiile 1970/71, 1971/72 și 1972/73 ele au fost stabilite din 1970. Le reamintim pe cele din ultimele două ediții:

Ediția	16-imi	8-imi	4-imi	Semifinale
1971/72—Tur	15.IX	20.X	8.III	5.IV
Retur	29.IX	3.XI	22.III	19.IV
1972/73—Tur	13.IX	25.X	7.III	11.IV
Retur	27.IX	8.XI	21.III	25.IV

Cum din acest an U.E.F.A. organizează și fosta „Cupă a orașelor tîrguri” (Cupa U.E.F.A.), jocurile acestora se vor disputa la aceleași date de mai sus (15 și 29.IX 32-imele, 20.X și 3.XI 16-imele, 8 și 22.XI sferturile, 5 și 19.IV semifinalele). Etapa în plus pe care o comportă se va desfășura, după cum

am mai anunțat, la 24.XI și 8.XII (8-imele). În ce privește finalele, ele vor avea loc astfel: 3.V (turul) și 17.V (returul) — „Cupa U.E.F.A.”; 24.V — „Cupa campionilor”; 31.V — „Cupa cupeiilor”.

ARBITRII JOCURILOR NOASTRE, ARBITRI ROMANI PESTE HOTARE

U.E.F.A., prin comisia sa de arbitri, a stabilit țările din care vor fi delegați arbitri la meciurile de pe teren propriu ale echipelor noastre:

Dinamo—Spartak Trnava (15.IX) — din Austria
Steaua—Fram sau Hibernians (29.IX) — din Turcia
U.T.A.—Austria Salzburg (15.IX) — din Grecia
Rapid—Napoli (29.IX) — din R. F. a Germaniei

De asemenea, a delegat arbitri români (care urmează să fie fixați) la cîteva jocuri din alte țări:

Brigăzi la partidele Galatasaray—T.S.K.A. Moscova („Cupa campionilor”) și Eskisehirspor—Mikkelin Pailloilijat („Cupa cupeiilor”);
Arbitru de centru la Dinamo Zagreb—Botev Vrața și Panionios—Atletico Madrid („Cupa U.E.F.A.”). „Tușierii” vor fi delegați de federațiile din țările unde au loc meciurile, conform unei hotărîri a U.E.F.A.

CRITERIUL VALORIC DAR ȘI GEOGRAFIC ÎN CUPA U.E.F.A.

Comisia de organizare a „Cupei U.E.F.A.” a stabilit ca la tragerea la sorți a meciurilor din primul tur (32-imi) să țină seamă și de criteriul valoric și de cel geografic pentru ca să evite eliminarea echipelor bune chiar de la început. Aceleași criterii vor fi aplicate și la tragerea la sorți a meciurilor din turul II.

BILANȚURI EXCEDENTARE

Interesul pentru jocurile „Cupei campionilor” și „Cupei cupeiilor” s-a stabilizat la cote ridicate. În prima competiție, de 10 ediții numărul total de spectatori înregistrat a fost de peste două milioane, cu o medie de peste 35.000 de joc; în a doua, în ultimele două ediții, au asistat în total peste 1,5 milioane de spectatori (media: peste 20.000 de meci). Iată bilanțul ultimelor două ediții (în ordine, cifrele reprezintă: numărul jocurilor disputate, numărul golurilor marcate, totalul spectatorilor și media de spectatori pe meci):

„Cupa campionilor”

1969/70	63	202	2.345.000	37.222
1970/71	63	210	2.124.000	33.714

„Cupa cupeiilor”

1969/70	64	179	1.657.000	25.890
1970/71	67	203	1.570.000	23.582

Bilanț general. „CUPA CAMPIONILOR” (16 EDIȚII): 877 jocuri; 3116 goluri; 33.787.000 spectatori. „CUPA CUPELOR” (11 EDIȚII): 699 jocuri; 1865 goluri și 13.409.000 spectatori.

IATĂ-MI SUCCESORUL!

Așa pare că spune Matt Busby, arătându-i pe Frank O'Farrell, antrenorul care îl urmează la direcția tehnică a clubului Manchester United. Se știe că celebrul Busby a devenit președintele clubului, o funcție mai mult onorifică. O'Farrell se prezintă cu o frumoasă „carte de vizită”. A reușit, în timp-record, să promoveze pe Leicester în prima ligă.

● Internaționalul cehoslovac Adolf Scherer, unul din cei trei jucători străini (alături de compatrioții noștri Pircălab și Volnea) ai echipei franceze Nîmes a trecut la un club din eșalonul secund, Avignon.

● Don Howe, antrenorul care a condus pe Arsenal Londra la realizarea în acest an a eventului „campionat-cupă” a părăsit echipa „tunarilor” încheind un contract pe termen de trei ani cu vechia lui echipă West Bromwich Albion.

● Cele patru reprezentative feminine europene (Anglia, Danemarca Italia și Franța) care, alături de cele două sud-americane (Argentina și Mexic) vor participa la campionatul mondial (13 august - 9 septembrie, Mexic) vor face deplasarea împreună, folosind același mijloc de transport până la Ciudad de Mexico.

● Invitat la centrul tehnic al federației austriece de la Braun în vederea prezentării unui referat la un curs de antrenori, Ernst Happel, antrenorul lui Feyenoord, arbora la butonieră o superbă insignă pe care era montat un diamant de forma semnelui interogării. El a explicat celor curioși că insigna cu pînă în fața sa fusese făcută cadou de un bijutier, care dăduse și diamantului acea formă curioasă și care prin a-

ceasta dorea să arate că întotdeauna în fotbal există un semn de întrebare.

● Un alt record de durată în fotbal. Un meci disputat între o echipă a universității din Köln și cea a unui club local a început în zorii zilei și s-a terminat la miezul nopții, adică după mai bine de 18 ore. Acest maraton fotbalistic s-a terminat cu scorul de...

MOZAIC

59-59, rețeta meciului fiind ecuată unei opere de binefacere.

● Insuccesul din campionat al lui Penarol Montevideo a fost atribuit, bineînțeles... antrenorului. Din acest motiv la conducerea tehnică a venit fostul internațional și director tehnic al reprezentativei Uruguayului, Juan Hohberg.

● Meciul decisiv pentru titlul de campioană a statului Rio și care a opus echipele Fluminense și Botafogo (1-0) a prilejuit consacrării arbitru Jose Filho marfăstări cu totul fește din comun. Cînd s-a înscris golul victoriei (min. 87 la o lovitură de colț dar

în urma unui grosolan fault comis de un jucător al echipei învingătoare), Filho, aprig susținător al lui Fluminense, nu și-a mai putut reține entuziasmul și a început să facă... zeci de tumb pe teren sub privirile stupefiate ale întregului stadion care aștepta anularea golului. Cum acest lucru nu s-a produs ce a urmat este ușor de bănuț: obșnuitul scandal de pe stadioanele sud-americane.

● Scontînd pe un mare succes financiar și dorind să refacă vistieria destul de subredă a clubului englez Brighton (liga III-a) conducerea acestuia a încheiat un contract pentru o premieră pe țară cu formația de jazz „Knock-outs” a campionului mondial de box Joe Frazier. Inițiativa a fost ratată însă deoarece, contrar clauzelor contractului, prima exhibiție a avut loc la Londra, ceea ce punea sub semnul întrebării rezultatele financiare scontate. Un proces este pe cale de a fi deschis din această cauză întrucît daunele printr-un club sînt refuzate.

● Sivorii despre fotbalul din țara sa: „În Argentina s-a importat orice: scheme de joc, antrenori, jucători... De ce acum nu se importă conducători veritabili de care are nevoie cel mai mult fotbalul acestei țări?...“

CE LUNGĂ DISTANȚĂ!

În august 1966, antrenorul reprezentativei Italiei, Edmundo Fabbri, scapă cu greu de furia suporterilor la întoarcerea din Anglia unde „squadră azzurra” înregistrase un eșec total. Acum o săptămîină, la Milano, în cadrul unei festivități, directorul tehnic al lui Bologna Edmundo Fabbri, primea trofeul pentru cel mai bun antrenor al sezonului 1970-1971. O lungă distanță între cele două momente ale carierei unuia dintre cei mai serioși tehnicieni din „calcio”. „Mă bucur că am reușit să ajung aici. Dar nu mă întrebai că trebuie să sufăr...” a declarat el zămbindu-și după primirea trofeului.

EUSEBIO PE TERENURILE SUEDEZE

Clubul Göteborg a implinit, recent, 150 de ani de existență. Un bogat program de festivități a marcat evenimentul. Punctul culminant l-a reprezentat un meci amical al primei formații a clubului cu selecționata Uniunii Sovietice. Cu acest prilej, în echipa Göteborg a jucat — ca invitat de onoare — Eusebio. Internaționalul portughez a remarcat cu acest prilej pe foarte tînărul mijlocas ofensiv de la Dinamo Kîev, Kolotov, declarînd: „Ne aflăm, cu siguranță, în fața unui mare talent. O viitoare valoare de calibrul mondial”. Eusebio a jucat și în formația lui Malmoe, cu prilejul vizitei sale în Scandinavia. În amîndouă partidele el a avut comportări remarcabile, fiind de

multe ori aplaudat la scenă, deschisă pentru reușitele sale.

ȘCOALA PORTARILOR...

Începutul l-a făcut Vladimir Beara. Cu cîțva timp în urmă, el a solicitat antrenorilor de juniori de la cele mai mari cluburi iugoslave să-i semnalizeze pe cei mai talentați portari. La Hajduk Split el a organizat o adevărată școală a portarilor și a produs câteva elemente de mare valoare cum este chiar portarul titular al clubului campion, Vukcevic. Acum, însă, un alt celebru fost internațional englez, Bert Williams, fost titular al reprezentativei Angliei, a inițiat și el o veritabilă școală a portarilor, într-un mic club, la Staffordshire. Se spun de pe acum lucruri frumoase despre foarte tînărul jucător care se antrenează sub îndrumarea experimentată a lui Williams.

SFATURILE ARBITRULUI ZSOLT

Într-o declarație făcută unui corresponsent sportiv al agenției maghiare M.T.I. cunoscutul arbitru Istvan Zsolt (54 de ani) a spus printre altele, adresîndu-se tinerilor săi colegi: „Cunosc tot ceea ce-i trebuie unui arbitru... Acum, ajuns spre sfîrșitul carierei mele, îmi permit să dau aceste sfaturi tinerilor care vor să se lanseze ca arbitri: pentru a conduce bine un meci tre-

bule să se antreneze timp de 365 de zile pe an; de asemenea, trebuie să păstreze distanța atît față de public cît și față de antrenori și jucători, chiar în orele de destindere sau de confidențe, ceea ce se poate întîmpla în cursul călătoriilor sau al șederii la hoteluri”. Sfaturi care se potrivesc și arbitrilor noștri, chiar unor consacrați...

EFICACITATEA ÎN EUROPA

Iată media de goluri (pe joc) înregistrată în diferite campionate naționale din Europa, în sezonul 1970/71, precum și creșterile și scăderile față de campionatul precedent (1969/70):

Luxemburg 3,66 (+0,01); Irlanda de Nord 3,38 (+0,06); Elveția 3,26 (+0,09); Austria 3,16 (+0,29); R. F. a Germaniei 3,02 (-0,08); Danemarca 3,01 (-0,60); Irlanda 2,91 (-0,16); Scoția 2,90 (-0,18); Franța 2,89 (-0,25); R.D. Germania 2,79 (+0,31); Ungaria 2,73 (-0,04); Suedia 2,70 (-0,06); Olanda 2,64 (-0,03); Iugoslavia 2,56 (+0,13); Belgia 2,54 (-0,24); ROMANIA 2,49 (-0,24); Cehoslovacia 2,39 (+0,17); Anglia 2,37 (-0,25); Portugalia 2,34 (-0,52); Norvegia 2,33 (-0,47); Spania 2,26 (-0,10); U.R.S.S. 2,11 (+0,09); Polonia 2,17 (+0,08); Italia 2,10 (+0,17). Cum se vede, în majoritatea țărilor media este în scădere. Aparițiile încă domină înaintările...

STATISTICI „MUNDIAL”. Continuă să fie prezentate o serie de interesante cifre din diverse momente ale probei mondiale, disputată anul trecut în Mexic. Recent, profesorul Smith de la universitatea East (Anglia) specialist în teste sportive, a prezentat peste 30 de pagini de înregistrări de la finala Brazilia-Italia. Printre altele, el notează că brazilienii au inițiat în acea partidă 54 de atacuri, în vreme ce italienii au declanșat doar 43.

PRIMA JUCĂTOARE OPERATĂ DE MENISC. S-a înregistrat prima operație de menisc la o fotbalistă. Este vorba de austriaca Monika Karner, centrul atacant al echipei A. S. Roma, care a fost accidentată într-un meci de campionat, astfel că s-a impus efectuarea unei operații de menisc.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
Sectorul I, Telefoane: 11 10 05 (Centrați),
12 95 96

PREZENTAREA ARTISTICĂ: Liviu BOBOCEA

PREZENTAREA NOULUI ANTRENOR

Ziarele olandeze au prezentat instantaneul alăturat, în care președintele clubului AJAX AMSTERDAM, JAAP VAN PRAAG, prezintă jucătorilor pe noul antrenor, pe ȘTEFAN COVACI. Presa din întreaga Olanda a publicat interviuri, prezentări, reportaje, cu ȘTEFAN COVACI, subliniind — cu acest prilej — hotărîta afirmare a fotbalului românesc, din ultimii ani, pe plan internațional.

UN ATAC PRIN ALUNECARE...

Faza s-a petrecut în cursul meciului Danemarca — R. F. a Germaniei (1-3). În lupta pentru balon se aflau doi colegi de echipă (BORUSSIA MÜNCHENGLADBACH): NETZER — stînga — și LE FEVRE, în acest joc adversari, LE FEVRE fiind danez (fotografia de sus). NETZER a atacat cam dur și în cîlcire ambii au căzut la pămînt (fotografia de jos), tăvălindu-se de durere. Le-au sărit în ajutor imediat coechipierii: MAIER la NETZER, B. JENSEN la LE FEVRE. Din fericire șocul n-a avut urmări, spre satisfacția celor doi „eroi” și a... conducerei clubului BORUSSIA, pe care-l așteaptă un sezon internațional bogat și care ar fi resimțit lipsa lor.

GALLARDO N-O SĂ UITE PRIMUL ANTRENAMENT!

De cîteva săptămîni, noul antrenor al echipei Crystal Palace din Lima este Rudi Gutendorf, fost director tehnic al lui Schalke 04 și Kickers Offenbach; a plecat din amîndouă cluburile fiindcă nu a înțeles să facă nici un fel de rabat chibzului la antrenamente și actelor de vedetism, și conducerea acelor cluburi l-au sacrificat...

Acum, la Lima, Gutendorf a dovedit din nou severitatea sa. La primul antrenament al clubului peruvian, internaționalul Gallardo a sosit cu 10 minute întîrziere. Cînd a apărut pe stadion, Gutendorf l-a pîșit afară... Stupoare. Nu se obișnuia așa ceva. Dar Gutendorf nu s-a oprit aici. Gallardo a fost substanțial amendat și programul său de pregătire a primit un supliment de 30 de minute zilnic. Acum, Gallardo vine cu cel puțin un sfert de oră înaintea tuturor la antrenament...

UN SINGUR PENALTI RATAT!

Cunoscutul internațional spaniol Francisco Gento, care s-a retras din activitatea de competiție la sfîrșitul sezonului de primăvară (și va fi sărbătorit printr-un meci Real Madrid — Ajax Amsterdam, în toamnă) este la vremea anilor tinereți. El povestește că nu a ratat, în întreaga sa carieră, decît un singur penalty. Și, în cariera sa de 18 ani, a executat peste 150 de asemenea lovituri, în meciuri oficiale. Ratarea sa datează dintr-un meci de cupă cu Valencia. Întrebat care a fost secretul reușitei sale în această privință, Gento a răspuns:

„În primul rînd nu m-am uitat niciodată la portar în clipele dinaintea executării loviturii. De cele mai multe ori el îmi poate ghici, din privire, intenția, locul unde vrei să șutezi. În al doilea rînd, mi-am fixat dinainte colțul unde voi trage. N-am avut o parte preferată, stînga sau dreapta portarului. În momentul cînd se fixa ca eu să execut lovitura îmi ziceam: voi șuta în dreapta și niciodată nu mi-am schimbat decizia, așa cum fac mulți jucători care, în alergarea spre balon, se răzgîndesc. În al treilea rînd am ținut întotdeauna puternic...”

CUM S-A AJUNS LA BARAJUL EUROPA — AMERICA DE SUD

Cercurile fotbalistice internaționale continuă să comenteze rezultatele recente tragerii la sorți a preliminariilor campionatului mondial 1974, și mai ales modul „diplomatic” în care au fost satisfăcute cererile revendicative ale U.E.F.A.-ei și Confederației sud-americane în ce privește repartizarea locurilor la turneul final. Acest veritabil duel constituie clou-ul ședinței de la Düsseldorf. Acum au început să iasă la iveală diferențele de manevră de culise care au precedat neașteptata decizie a F.I.F.A.-ei: baraj Europa — America de Sud. Și cum lucrurile sînt interesante, le consemnăm mai jos, cronologic.

ZGOMOT MULT PENTRU... UN COMPROMIS...

● U.E.F.A. pretindea 10 locuri în turneul final, America de Sud 4 (inclusiv R.F. a Germaniei și, respectiv, Brazilia). Cum însă nu se putea problema reducerii locurilor rezervate (cite unul) Asiei, Africii și Americii de Nord și Centrale, situația părea de nerezolvat. Una, U.E.F.A. sau Confederația sud-americana, trebuia să cedeze. Dar cine?

● Cu multe zile înainte de ședința comisiei de organizare, delegații europeni și sud-americani au înțeles că trebuie să se ajungă la un acord. Zilele se scurgeau și părțile rămneau intransigente.

● În dimineața zilei în

● CURSA ȘEDINȚELOR ȘI GOANA DUPĂ VOTURI ● PROTESTE ÎN PERU ● PROGRAMUL TURNEULUI FINAL

care se întrunea comisia de organizare pentru a decide asupra acestei probleme, o estimare a voturilor arăta egalitate: 6 (membrii europeni) contra 6 (membri ai continentului american). Sau 7 la 7, pentru că fiecare tabără a avut grijă să-și asigure votul membrilor neeuropeni sau neamericani (thailandezul Torsakdi sprijinea teza europeană, egipteanul Moustafa pe cea americană).

● Urmă ca președintele F.I.F.A.-ei, sir Stanley Rous, să decidă prin votul său în ce parte va inclina balanța. Dar Rous, aflat între cele două mari puteri ale fotbalului mondial, a ezitat și a preferat să întrerupă lucrările, cu speranța că prințul va fi un bun sfetnic.

● Și așa a fost (nu se știe dacă nu cumva la sugestia oficialității). La deschiderea ședinței, delegatul sud-american a anunțat că este de acord cu soluția de compromis propusă de europeni: baraj între Europa și America de Sud, între două grupe preliminare care să fie desemnate prin tragere la sorți, înainte de a se cunoaște componența lor. Toată lumea a râs.

flat ușurată, inclusiv președintele F.I.F.A.-ei. Pentru moment, duelul a fost rezolvat în mod convenabil. Mai târziu însă, la altă ediție, vom vedea...

REACTIE PUTERNICA ÎN PERU

„Este necesară reorganizarea F.I.F.A.-ei și schimbarea președintelui său, sir Stanley Rous” — au declarat conducătorii federației peruvieni când au aflat — cu surprindere — de baraj (Peru face parte din grupa sud-americană, desemnată să dispute acest baraj). „Eliminatoriile trebuie să aibă loc fără a lua în considerare zona geografică a țării în competiție. Acest sistem de calificare pe zone geografice trebuie suprimat”. — și-a precizat poziția forul peruan, care a cerut ca la C.M. 1974 să participe 17 echipe în turneul final!!!

Reacții asemănătoare s-au înregistrat și în cercurile fotbalistice din Chile.

DATELE TURNEULUI FINAL

În ce privește turneul final, comisia de organi-

zare a stabilit definitiv datele și orașele în care se vor disputa meciurile din 1974. Iată cum arată planul de desfășurare a fazei finale:

Etapa pe grupe, la 13, 14—15, 18—19 și 22—23 iunie.

Grupa 1 la Hamburg (stadion cu 66.000 locuri) și Berlinul Occidental (82.000 locuri)

Grupa 2 la Köln (60.920), Frankfurt (66.520) și Stuttgart (71.111).

Grupa 3 la Hanovra (62.300), Gelsenkirchen (70.000) și Düsseldorf (70.000).

Grupa 4 la Nürnberg (65.000) și München (82.300).

Echipa R.F. a Germaniei va juca în grupa 1, iar Brazilia în grupa 2.

Etapa grupelor semifinale la 26 și 30 iunie și 3 iulie.

Finala pentru locul 3 la 6 iulie (la München).

Finala campionatului mondial la 7 iulie (la München).

BULETINUL TRANSFERĂRILOR

Iată cele mai importante cereri de transferare introduse pentru echipe divizionare A:

Cu legitimare: BOTH (Dinamo București) la U.T.A.; MOLDOVAN (Dinamo București) la Crișul Oradea; IOSIF ȘTRAȚ (Rapid București) la C.F.R. Cluj (2 ani împrumut); ȘOPTEREAȘ (U.T.A. Cluj) la G.F.R. Cluj; BOG (Sportul Studențesc) și ENE DANIEL (S.C. Bacău) la Rapid București; STAN (Jiul Petroșani) la F.C. Argeș; O. IONESCU (C.F.R. Cluj) la Rapid București; SUCIU (Steaua București) la Jiul Petroșani; FL. DUMITRESCU (U.T.A.) la Dinamo București; MARCULESCU (C.F.R. Cluj) la Petrolul; I. CONSTANTIN (Jiul Petroșani) la Steaua; BILIBOACĂ (Portul Constanța) la Politehnica Iași; CIZIC (Politehnica Iași) la S.C. Bacău; PENZEȘ (U.T.A. Cluj) la C.F.R. Cluj; SĂTMAREANU II (Crișul) la Dinamo.

Fără legitimare (cu carantină): MEHEDINTU (C.F.R. Timișoara) la Farul; KISS (S.C. Bacău) la A.S.A. Tg. Mureș; PIRVU (Metalul Tîrgoviște) la „U” Craiova; BODROJAN (C.F.R. Timișoara) la U.T.A.; C. IONESCU (Metalul Tîrgoviște) la F.C. Argeș; MUSTAȚĂ (Dunărea Giurgiu) la Farul; ZILLER (Minerul Baia Mare) la U.T.A.; E. DUMITRU (Metalul București) la F.C. Argeș; CIOCIRLAN (Metalul Aiud) la „U” Craiova; I. DUMITRU (Rapid) și DUMITRIU II (Steagul roșu Brașov) la Dinamo București; UNCHIAȘ (Petrolul Ploiești) la A.S.A. Tg. Mureș; OLTEANU (F.C. Argeș) pentru Rapid.

AȘA NU!

Pentru divizionarele A perioada de transferări s-a încheiat; ea continuă, până la 31 iulie, pentru echipele din diviziile B și C.

Numărul total de cereri de transferare pentru divizia A, înregistrat până la 31 iulie, este de 53. O cifră inferioară celor din anul trecut, dar care nu înseamnă că numărul „numelor sonore” care au solicitat transferarea este mic, rezultă că anul acesta circulația este destul de restrinsă. Majoritatea echipelor s-au limitat să satisfacă necesitățile stringente ale loturilor folosite în campionatul trecut, mai cu seamă cele care la toamnă vor avea de susținut înținerii în importante competiții internaționale.

Desigur, o asemenea grijă trebuie să se manifeste în primul rând la Dinamo, Steaua, Rapid și U.T.A., reprezentanțele noastre în cupele europene. Este în interesul fotbalului românesc ca aceste echipe să prezinte efective bune, echilibrate, pentru a face față cu succes rigorilor unor jocuri grele. Nu putem fi de acord însă cu sistemul de a-și lua una alta jucătorii înlocuind niște elemente care au fost de conducție și bune relații între cluburile și asociațiile noastre sportive, și trăind direct numai cu jucătorii, practică neprincipială, cu efecte negative asupra unor fotbalisti „suprasolicitați” și a bunului mers al activității de performanță. Un asemenea sistem este con-

trar eticii noastre sportive și nu poate fi acceptat sub nici o formă sub care s-ar manifesta.

De aceea credem că este necesar să intervină federația, făcând uz de o decizie a sa, în scopul de a anula efectele unor astfel de practici dăunătoare climatului moral care trebuie să domnească în activitatea sportivă. Decizia aceasta a însoțit, sub forma unei „NOTE” (după art. 8, azi art. 29), regulamentul de transferări care a intrat în vigoare la 1 iulie 1969: „JUCĂTORII CARE LA DATA DE 1 IULIE 1969 SE GASESC LEGITIMATI LA SECȚII (CLUBURI) DIVIZIONARE A NU POT FI TRANSFERATI FĂRĂ ACORDUL ACESTORA DECIT DUPA DATA DE 1 IULIE 1972”. În virtutea acestei „NOTE” o serie de jucători nu pot fi transferați nici cu carantină.

Măsurile se impun cu atât mai mult cu cât numeroase cereri de transferare (și nu numai pentru divizia A) presupun practici și incorectitudini care frizează normele etice ale societății noastre și care, angrenând conducătorii și fotbalisti, se transformă în frâne puternice ale unei munci educative reale și eficiente. Federația trebuie să analizeze serios condițiile în care s-au produs unele cereri de transferare, ca și cazurile de semnături pentru două cluburi (care presupun crearea de avantaje...) și la nevoie să ia măsuri exemplare, mergând până la suspendări fără menajamente, chiar dacă este vorba de jucători selecționați în loturile reprezentative.

N.R. Aseară, târziu, Comisia de competiții a F.R.F. a luat în discuție o serie de cereri de transfer ale unor jucători din diviziile naționale. Printre altele, ea a respins dosarele cu carantină privind jucătorii DUMITRU, DUMITRIU II, OLTEANU și FLORIAN DUMITRESCU, astfel că cei amintiți — excluzându-l pe ultimul, care are dezlegare pentru Dinamo — rămân în continuare buni legitimați la vechile lor echipe. Aceasta este în concordanță cu prevederile regulamentului de transferări în vigoare, comentat în nota de mai sus.

„CUPA EUROPEI CENTRALE”

Cea mai veche competiție europeană inter-cluburi a ajuns la a 50-a ediție, a cărei desfășurare va începe în toamna acestui an. Precedenta nu s-a încheiat încă: au rămas de disputat finalele. Austria Salzburg — Celik Zenica, programate la 11 și 18 august. Dar au început pregătirile pentru următoarea, cea festivă. La 27 august se va întruni la Praga comisia de organizare pentru a lua în discuție formula de disputare. Cum se știe, la această Cupă participă echipe din Austria, Cehoslovacia, Italia, Iugoslavia și Ungaria. Până acum luau parte cîte două cluburi. Forul maghiar va propune ca în ediția 1971/72 să participe numai cîte una de fiecare țară, plus deținătoarea trofeului. În acest caz, dacă propunerea va fi acceptată (și sînt indicii că va fi) cele șase echipe vor fi împărțite în două grupe de trei și vor juca după sistemul campionat cu jocuri tur-retur, primele două clasate calificându-se pentru semifinale. Se pare că echipele participante vor fi Vienna (Austria), Sparta Praga (Cehoslovacia), Roma sau Cagliari (Italia), Partizan Belgrad (Iugoslavia), Honved Budapesta (Ungaria) și Austria Salzburg (Austria) sau Celik Zenica (Iugoslavia) — care va câștiga Cupa.

SPARTAK TRNAVA ȘI-A ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

CU UN NOU CUPLU DE ANTRENORI

Cluburile cehoslovace și-au reluat activitatea de pregătire a viitorului sezon. Startul în noul campionat se va da la 10 august și ca niciodată, poate, etapele se vor succeda la început la scurte intervale, duminică-miercuri-duminică.

Campiona de anul acesta, Spartak Trnava, va debuta într-un joc derby, la Praga, cu Sparta, o echipă plină de ambiții. Înțînirea va avea loc la lumina reflectoarelor și suscită de pe acum un interes enorm.

Sarcina campioanei în „Cupa campionilor” nu va fi ușoară pentru că adversarul său se numește Dinamo București, formație re-

cunoscută ca reductabilă, aleasă prin hazardul sorților ca preludiv al meciului cheie cu România, în preliminariile campionatului Europei, meci care se va disputa tot la București!

Numeroșii suporterii ai echipei lui Adamec așteaptă însă, cu încredere sezonul de toamnă. Echipa are un nou cuplu de antrenori: Malatinsky — Svec, format după întoarcerea primului de la Viena, unde a activat timp de trei campionate. Se așteaptă lucruri bune de la ei, cu atât mai mult cu cît sînt foști jucători ai clubului Spartak, și în cadrul căruia s-au format ca antrenori. Malatinsky a stat la baza ascensiunii e-

chipei spre primul titlu cucerit în 1968, imprimându-i stilul ofensiv; Svec — succedându-i lui Hucko — l-a imitat în 1970-71. Conducerea clubului apreciază că acest cuplu este foarte util și la locul lui. Cei doi antrenori și-au început activitatea și au făcut primele teste care le-au permis să constate în ce direcții trebuie să-și îndrepte eforturile. Una din ele este recuperarea jucătorilor accidentați în campionatul trecut și sudarea morală a echipei, care va dispune de același lot valoros din sezonul trecut, în frunte cu Adamec, Dobias, Kuna, Hagara și ceilalți internaționali.

HONVED BUDAPESTA LA BAIA MARE ȘI SATU MARE

La invitația asociației sportive Olimpia Satu Mare, cunoscuta echipă maghiară Honved din Budapesta va susține două întâlniri amicale în țara noastră. Primul meci îl va disputa la 31 iulie la Baia Mare, în compania formației locale Minerul, iar al doilea la 1 august la Satu Mare unde va primi replica Olimpiei. Budapestanii vor deplasa lotul complet, și anume: Bicksei, Kelemen, Ruzsinszki, Szűcs, Malnar, Pal, Kocsis, Pinter, Pusztai, Kozma, Marosi, Karakas, Komora, Toth, Hajdu, Levay, Tajti și Vago. Însoțiți de antrenorii Meszaros și Farago. În fotografie: lotul

folosit în ultimul campionat al Ungariei. (A. Verba, coresp.).

● Jocul pe care Honved îl va susține la Baia Mare cu Minerul va avea loc în cadrul unor festivități sportive care marchează un eveniment important în viața fotbalului baimărean: 50 de ani de la înființarea primei echipe de fotbal, adică de la începutul fotbalului organizat. O aniversare care cinstește Baia Mare fotbalistică, centru de veche tradiție sportivă, care a dat numeroși jucători fotbalului românesc.

